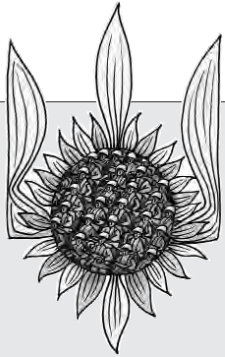

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГЕРОЇ УКРАЇНИ

Мужність гвардійців
зупинила ворога

▶ СТОР. 8

Перспектива

Україна
буде
з хлібом!

▶ СТОР. 9

Сильні духом

У двох словах —
століття боротьби та гідності!

▶ СТОР. 10

№ 63 (8080)

СЕРЕДА, 29 БЕРЕЗНЯ 2023 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Припинення війни —
серед головних
тем саміту

Необхідність припинення війни в Україні та відновлення світового порядку є однією з головних тем обговорення «Саміту за демократію», який з 28 по 30 березня збирає адміністрація Байдена.

Напередодні саміту заступник речника Держдепартаменту США Ведант Пател наголосив, що війна РФ в Україні засвідчила важливість дотримання порядку, заснованого на правилах, а також Статуту ООН й безпосередньо принципів територіальної цілісності й суверенітету. Крім того, за його словами, учасники саміту обговорять інші теми, що стосуються майбутнього демократії і у США, і в глобальному контексті, повідомляє Укрінформ.

Платформа
для відновлення країни:
завдання на покоління

Німецький уряд запустив нову платформу для відновлення України, офіційний старт якої відбувся 27 березня у Міністерстві економічного співробітництва та розвитку ФРН. Її представили міністр Свеня Шульце та Посол України в Німеччині Олександр Макеєв.

Платформа має на меті підтримати та зміцнити зобов'язання Німеччини з відбудови України. Берлін вважає плани реалізації цієї ініціативи «завданням на покоління».

▶ СТОР. 7

Виступ Голови Верховної Ради України Руслана Стефанчука під час зустрічі з членами Палати Громад і Палати Лордів Парламенту Великої Британії (м. Лондон, 27 березня 2023 року)

Фото: rada.gov.ua

Шановний пане Голово! Шановні члени Палати Громад і Палати Лордів! Дорогі друзі!

Перш за все, хочу подякувати Вам, шановний сер Ліндсі, за можливість виступити сьогодні в цьому надзвичайному колі і звернутися до британських парламентаріїв.

Особливо мені приємно робити це разом із українською делегацією парламентаріїв, які присутні тут і представляють всі фракції

і групи нашого Парламенту. А це означає, що Український Парламент єдиний і монолітний у своєму прагненні перемогти у цій війні. Я хочу подякувати кожному з вас, дорогі британські парламентарії, за те, що ви — разом з українськими, за те, що ми разом робимо все, щоб наблизити нашу спільну Перемогу.

▶ СТОР. 2

ПОДІЇ

Для підтримки переселенців
відкрили хаб

Для переселенців Кропивницького та області в обласному центрі відкрили офіс ГО «ВПО України». Центр став одним із восьми, які вже активно працюють в інших містах. Він займатиметься інформаційно-координаційною роботою з внутрішньо переміщеними особами: допомогою з адаптації до нових обставин, пошуком роботи, оформленням виплат, отриманням юридичної та психологічної підтримки, повідомили в Кіровоградській ОВА.

Варто зазначити, що через Кіровоградщину транзитом пройшло 170 тисяч осіб. Нині в області офіційно зареєстровано 87 тисяч переселенців.

«Наше завдання як влади, щоб ви з ВПО переросли у наших повноцінних жителів громад», — зазначила під час відкриття хабу заступниця начальника Кіровоградської ОВА Катерина Колтунова, інформує наш власкор Петро МЕЛЬНИК.

Морські порти готуються
до передачі в концесію

Державно-приватне партнерство у портах через повномасштабне вторгнення росії не поставлено на паузу. Триває робота над підготовкою концесійних проектів в Одеському та Ізмаїльському морських торговельних портах.

У рамках угоди приватна компанія, яка називається концесіонером, отримує право керувати морським портом, проводити інвестиції та розвивати портову інфраструктуру. Концесіонер зобов'язується виконувати умови: забезпечувати ефективне використання порту та збільшувати його прибутковість. Після закінчення терміну дії угоди права управління портом повертаються державі. Концесія морського порту є одним із способів управління морськими портами для залучення інвестицій.

▶ СТОР. 6

ВРОЖАЙ

Сівбу перервав сніг та мороз

На Хмельниччині з настанням сприятливої погоди аграрії розпочали сівбу ярих, які займатимуть приблизно 850 тис. га. У господарствах Кам'янець-Подільського і Хмельницького районів уже встигли заправити в ґрунт ячмінь, пшеницю та горох майже на двох третинах запланованих площ. У багатьох сільгоспдприємствах на полях працювали цілодобово. Поспішали, щоб захопити вологу в ґрунті. З такими темпами сподівалися впоратися за тиждень-півтора. Однак у плани втрутилась негода, інформує наш власкор Ірина КОЗАК. Сівбу на ланах західних, північних і частини центральних областей пригальмував активний циклон, який приніс значне похолодання, дощ, мокрий сніг та сильний вітер.

Підпишіться на наші Facebook:
<https://www.facebook.com/GolosUkraine>
Telegram-канал:
<https://t.me/GolosUkraine>
Twitter:
https://twitter.com/Golos_Ukraine
аби отримувати інформацію про події в Україні та світі виключно з достовірних джерел.

КОРОТКО

■ Для консультацій жінок щодо репродуктивного здоров'я на Дніпропетровщині діє благодійний проєкт «Мобільні бригади»: медики виїжджають у віддалені куточки. За два місяці роботи лікарі оглянули майже 800 пацієнток, інформує наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

■ Реалізація спільних проєктів з іноземними партнерами, започаткованих до війни, стане одним із важливих кроків повного відновлення Вінниці. Чи не найбільше таких проєктів місто має з партнерами зі Швейцарії. Про необхідність продовження їхнього втілення говорив міський голова Вінниці Сергій Моргунов під час спілкування з делегацією з цієї країни, повідомив наш власкор Віктор СКРИПНИК.

В Україні хочуть створити державну структуру, яка координуватиме гуманітарне розмінування — Мінекономіки

Виступ Голови Верховної Ради України Руслана Стефанчука під час зустрічі з членами Палати Громад і Палати Лордів Парламенту Великої Британії (м. Лондон, 27 березня 2023 року)

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Вельмишановні колеги! Для мене дуже важливо, що сьогодні існує консолідація між нашими парламентами — між Українським і Парламентом, який є одним із найстаріших у світі, який подарував світові багато традицій парламентаризму. Ми сьогодні об'єднані, як ніколи. Хочу подякувати вам за це.

Хочу також подякувати кожному з британців, які відчинили двері своєї домівки для більш ніж 160 тисяч українських біженців, котрі знайшли тут прихисток від цієї страшної війни.

Особливо хочу подякувати за те, що серед цих британських сімей багато родин британських парламентаріїв. Ви є лідерами у цьому напрямі й демонструєте високий рівень підтримки Українського народу.

Вельмишановні колеги, я хочу також подякувати за ті заслуги, які Велика Британія вже зробила для Українського народу.

Ви були першими, хто підтримав Україну і надав нам танки, ви відкрили світлово «танкової коаліції». Рішення по Чендлеру-2 відкрило шлях для надання танків іншими державами.

Ви були першими, хто почав тренувати українських солдатів. Ви передали їм свої знання, свій досвід, свої навички і бачите, як гідно сьогодні українські солдати використовують їх на полі бою.

Ви робите величезний внесок у наш супротив ворогу і на суходолі, і в повітрі, і на морі. Мені здається, що сьогодні настав час для Великої Британії стати лідером і у «повітряній коаліції» й відкрити для України можливість використовувати літаки та ракети середньої дальності влучення. Я буду дуже вдячний, якщо ваш Парламент буде стимулювати ухвалення такого рішення щодо України. Передайте вам зброю, засоби захисту та підтримки України вже сьогодні врятували тисячі життів українських мирних громадян. І я хочу подякувати вам за це.

Сьогодні увесь світ пишається сміливістю українців, а я хочу подякувати за сміливість британців і за підтримку, яку ви демонструєте. Сьогодні настав час для більш радикальних дій. Лише технологізація українського війська, лише новітні засоби ураження дадуть можливість швидко переломити ситуацію на лінії фронту. Хочу попросити вас, щоб ти необхідні рішення, які повинні бути прийняті в Парламенті щодо військової підтримки України, були прийняті якнайшвидше.

Окремо нам потрібно рухатися й у напрямку миру. Україна сьогодні запропонувала усьому світові чітку й зрозумілу формулу миру авторства Президента України Володимира Зеленського. Чіткі 10 пунктів, які дадуть можливість не просто запанувати миру, а привести справедливий мир на умови країни, яка є жертвою у цій війні. Ніколи не потрібно плутати, хто був агресором, а хто є жертвою.

Велика Британія підтримала формулу, й на Генасамблеї ООН 141 країна світу також підтримала багато пунктів цієї формули. Тож хочу звернутися щодо окремих напрямів цієї ініціативи.

Важливим складником загальної стратегії боротьби з російською агресією та відновлення миру є позбавлення агресора можливостей вести війну. Санкції не є панацеєю, як і політичний чи юридичний тиск проти агресора. Але санкції та міжнародна ізоляція росії щодня скорочують військовий потенціал агресора та впливають на добробут громадян наших партнерів.

Ми не хочемо, щоб наші партнери платили за наслідки російської агресії. Ми постійно говоримо про те, що єдиним винним у цій агресії та її наслідках є рф, є путін, є російський народ. І саме вони мають отримати «чек» за цю страшну війну.

У мене також є декілька риторичних запитань.

Чи можуть сьогодні представники московського режиму вирішувати, які заходи варто застосувати для підтримки й відновлення міжнародного миру? Очевидно — ні! Чи можуть російські або ж білоруські спортсмени виступати на Олімпійських іграх? Очевидно — ні!

Ізоляція росії від усього цивілізованого світу також має стати нашим спільним завданням. Ми говоримо і постійно говоритимемо про це на всіх міжнародних майданчиках.

Хочу попросити підтримки з боку Об'єднаного Королівства, щоб ми мали можливість висловити це й на майданчиках Великої сімки, і на майданчиках Великої двадцятки, на інших міжнародних майданчиках, де голос України має звучати. Я дякую, що я, як Голова Верховної Ради України, сьогодні маю можливість безпосередньо донести це до вас, вельмишановні депутати.

Ми також хочемо й надалі бачити Парламент Великої Британії учасником парламентського виміру Міжнародної Кримської платформи. Минулого року ми започаткували цей формат, і він успішно відбувся у Загребі. Цього року він відбудеться у Чехії. Я вже запросив пана Співкера (Палати Громад сера Ліндсі Гойла. — Ред.) долучитися до цього формату та принагідно запросив його відвідати й Україну. Для нас це буде велика честь.

Ще один важливий аспект, на якому я хотів би сконцентрувати вашу увагу. Цими днями матимемо річницю від початку звільнення українських територій. Київщина й Чернігівщина стали першими українськими регіонами, звідки ми викинули окупанта. Звільнення стало для нас радісною подією, але водночас і жалючим викриттям.

Саме тоді ми побачили справжні наслідки російської агресії. На наступний день після звільнення Ірпня, Бучі, Гостомеля Президент, а після нього я і група народних депутатів, відвідали ці міста й на власні очі побачили, що таке «руській мір» і що він несе Україні.

Єдина його мета — це знищення всього українського. Вони нищать нас лише тому, що ми українці. І саме ця ідея є історично характерною для росіян. Тому що 90 років тому таке коїв сталінський режим до українців. 90 років тому Україна пережила найстрашніший геноцид — Голодомор.

Хочу звернутися до вас, вельмишановні парламентарії. Для України було б дуже цінно, якщо ви ухвалили рішення щодо визнання Голодомору 1932—1933 років геноцидом Українського народу. Це історично характерно для росіян. Тому що 90 років тому таке коїв сталінський режим до українців. 90 років тому Україна пережила найстрашніший геноцид — Голодомор.

Крім цього, ми вважаємо, що перемога на полі бою є важливою, але недостатньою. Для нас важливою є також і перемога під час юридичних баталій. Ми хочемо застосувати всі міжнародні правові механізми, щоб росія понесла і юридичну поразку та була визнана державою-терористом, державою, яка вчиняє тероризм, державою-агресором. І що головне: державою, яка відповідає за всі злочини, що відбуваються в Україні.

Ми вітаємо нещодавнє рішення Міжнародного кримінального суду про арешт президента путіна та його спільників. Україна вимагає розслідування й притягнення до відповідальності всіх винних у скоєнні злочинів як у національних, так і міжнародних юрисдикціях.

Я аплодує Великій Британії, яка не лише підтримала цю ініціативу, але також заклала інші країни Великої сімки приєднатися до роботи над організацією спеціального трибуналу, який має розслідувати злочин агресії. Погодьтеся, що перемога без відновлення справедливості та покарання для винних не буде справедливою, а мир не буде тривалим.

Хочу підсумувати та звернути ваш погляд у майбутнє. Україна переможе! Демократичний світ переможе! Справедливість буде відновлена!

Світ змінюється до невпізнання — ми всі розуміємо, що його майбутня безпека буде залежати від нашої здатності встановити нові ефективні гарантії для підвищення безпеки наших громадян. Уже немає сумнівів, що Україна відіграватиме дуже важливу, а подекуди й вирішальну роль.

За кілька місяців у Вільнощі відбудеться саміт НАТО. Цей саміт може стати доленосним для України й для всієї євроатлантичної спільноти. Будемо чесними: Україна сьогодні де-факто є частиною НАТО. Україна виконує ті функції, які покладаються на НАТО, тому що вона сьогодні боронить країни НАТО своєю зброєю, своїми кращими синами й дочками, покладаючи за цінності НАТО найвищу ціну — ціну їхнього життя і здоров'я.

Членство України в Альянсі не лише стане запорукою безпеки для українських громадян, а й значно посилить здатність Альянсу реагувати на нові безпекові виклики і загрози. Тому я закликаю вас стати частиною консенсусу щодо підтримки нашої заявки та почати планувати приєднання України до НАТО вже зараз. Безпечний мир, заснований на правилах, можливий лише тоді, коли ми разом!

Я вірю у відновлення України, вірю у подолання всіх наслідків та наш розквіт. Адже я бачу, що ці процеси починаються вже зараз. Вдячний Великій Британії та переконаний у результативності майбутньої Конференції з відновлення України, яка відбудеться у Лондоні у червні 2023 року.

Перед нами — великий і широкий шлях. І його ми осилимо разом! Осилимо гідно!

Дякую за увагу! Слава Україні!

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Зустрічі:

зі Співкером Палати Громад Парламенту Великої Британії

Голова Верховної Ради України Руслан Стефанчук під час офіційного візиту до Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії зустрівся зі Співкером Палати Громад Парламенту Великої Британії сером Ліндсі Гойлом (на знімку).

конфіскацію російських активів та розробку компенсаційного механізму для спрямування їх Україні на відшкодування завданих війною збитків.

«Велика Британія була і залишається лідером санкційного тиску проти рф. Важливо, щоб цей тиск зберігся і ми почали перекривати шляхи обходження вже введених санкцій. За цю війну має заплатити путін. За цю агресію «чек» путіну має виставити увесь цивілізований світ», — наголосив Голова Українського Парламенту.

Співкер Палати Громад Парламенту Великої Британії сер Ліндсі Гойл запевнив українського колегу, що всі думки, молитви й по-

мисли Великої Британії та її народу тільки про Перемогу України.

«У кожній демократичній країні є право на суверенітет, на свої права і ніхто не повинен страждати від погроз і залякування. Якщо світ не буде втручатися, справи будуть погіршуватися. Тому ми на стороні того, хто відстоює своє і воює проти агресора», — наголосив Ліндсі Гойл.

Він також зауважив, що для посилення підтримки України у будь-якій сфері, зокрема військовій, потрібно продовжувати об'єднувати зусилля усіх партнерів.

«Нам потрібно переломити момент. Всі спільні зусилля мають бути прикладені до розв'язання цього питання. Сьогодні росія вже відчуває загрозу, вони бояться. Тому важливо продовжувати продукування і постачання достатньої кількості набоїв, боеприпасів та зброї. Важливо долучати інші країни до постійного такого постачання для України», — зазначив Співкер Палати Громад.

Він також повністю підтримав тезу українського колеги про те, що росія має заплатити жорстку ціну за неспровоковану та агресивну війну, розв'язану у центрі Європи.

«росія мусить заплатити. Потрібно не тільки заморозувати їхні активи, потрібно арештовувати ці активи і перенаправляти на відбудову і відновлення України. Ми будемо докласти зусиль, щоб такий процес відбувся в усьому світі», — наголосив Співкер Палати Громад Парламенту Великої Британії.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

із Лордом-співкером Палати Лордів Парламенту Великої Британії

Голова Верховної Ради України Руслан Стефанчук у межах офіційного візиту до Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії зустрівся з Лордом-співкером Палати Лордів Парламенту Сполученого Королівства бароном Джоном Макфолом (на знімку).

Також на зустрічі йшлося про політичну підтримку України на шляху до повноцінного членства в НАТО.

Голова Українського Парламенту закликав очільника Палати Лордів до лідерства у консолідації зусиль обох палат Парламенту Сполученого Королівства та владних інституцій Великої Британії у цьому важливому для України питанні.

Окремо співрозмовники зупинилися на проведенні у Лондоні у червні цього року Конференції з відновлення України. Голова Верховної Ради України

подякував за підтримку ініціативи та наголосив, що «питання відновлення України — це питання успіху всього цивілізованого світу».

Лорд-співкер Палати Лордів Парламенту Сполученого Королівства барон Джон Макфол щиро привітав українського колегу у стінах одного із найстаріших Парламентів світу.

Він також запевнив, що Велика Британія та її Парламент надавали та надаватимуть всю можливу підтримку Україні та Українському народові. За його словами, після звернення Президента Володимира Зеленського до Парламенту Королівства вже розпочалася робота над питанням посилення та поглиблення військової допомоги.

Крім того, Джон Макфол активно цікавився діяльністю Верховної Ради України під час війни, зокрема, законодавчим процесом, співпрацею фракцій та груп Парламенту в умовах воєнного стану, відновленням самоврядування та функціонування органів влади на звільнених територіях тощо. Також він запропонував українському колезі повне сприяння та допомогу у організації Конференції з відновлення України у Лондоні.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Уперше засідання Ставки Верховного Головнокомандувача проведено у Дніпрі

Президент Володимир Зеленський уперше на виїзді, у Дніпрі, провів засідання Ставки Верховного Головнокомандувача. До цього глава держави відвідав Марганець, Нікополь, Запоріжжя та передові позиції наших воїнів у Запорізькій області.

«Дніпро є нашою фортецею вже понад дев'ять років, увесь цей час підтримує фронт і бійців. Саме тут, у Дніпрі, ще від 2014 року тисячам наших воїнів врятували здоров'я після поранень. Дніпро концентрувало роботу волонтерів — від перших тижнів агресії в 2014-му», — наголосив глава держави.

Учасники засідання обговорили ситуацію на найгарячіших ділянках фронту, а також у прифронтових районах, укріплення й захист наших рубежів від Херсонщини до Харківщини. Президент наголосив: ворог повинен відповісти за кожен удар по наших містах і селах, по наших людях — за Слов'янськ,

за Костянтинівку і Дружківку, за Авдіївку й Торецьк, за весь біль українців, і не лише за час повномасштабної війни, а з 2014 року.

Під час перебування на Дніпропетровщині Президент наголосив, що ми обов'язково відбудемо та повернемо нормальне життя в Ні-

кополі, Марганці та інших населених пунктах регіону, де внаслідок російських терористичних атак пошкоджено понад п'ять тисяч будівель, серед них медичні та освітні заклади.

Перед засіданням Ставки В. Зеленський також побував на місті влучання російських ра-

кет у житлові будинки Запоріжжя. «Звичайні будинки... Спалені, частково, на жаль, зруйновані. Десятки людей були поранені цим божевільним російським ударом. Терористи точно знали, куди спрямовують свої ракети. Осколково-фугасні «Смерчі». По будинках. 37 людей постраждали, двоє загинули. Мої співчуття тим, хто втратив рідних і близьких... Понад 400 людей звернулися по допомогу», — зазначив він, висловивши переконання, що росія відповідатиме й за цей удар.

Саме для цього Україна максимально співпрацює з міжнародною юстицією, мобілізує світ для створення спектрибуналу над росією.

Президент також відвідав бійців у шпиталі, де вони відновлюються після поранень, та подякував медичним працівникам і волонтерам, які

допомагають рятувати наших воїнів.

Під час зустрічі глави держави з керівником МАГАТЕ Рафаелем Гроссі йшлося про питання безпеки атомних електростанцій, передусім Запорізької АЕС, яку Росія досі використовує для радіаційного шантажу світу.

«Тримати в заручниках атомну станцію протягом понад року — це найгірше, що могло статися в історії європейської та загалом світової атомної енергетики. Що довше російська окупація ЗАЕС триватиме, то більшою буде загроза безпеці України, всієї Європи та світу. Дякую нашим партнерам, дякую Гроссі за розуміння цього й за підтримку України у відповідних питаннях», — акцентував глава держави.

Невдовзі після закінчення засідання Ставки Дніпро був атакований ворожими безпілотниками. Два дрони знищили військові з Повітряного командування «Схід», ще один поцілившись по приватному підприємству.

Підготував Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото president.gov.ua.

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ ВИТЯГ З ПОСТАНОВИ

27 березня 2023 року № 17

«Про визнання Никорак І.П. обраною народним депутатом України на позачергових виборах народних депутатів України 21 липня 2019 року в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі»

Визнати обраною народним депутатом України на позачергових виборах народних депутатів України 21 липня 2019 року в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі:

Никорак Ірина Петрівна, 1987 року народження, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, проживає в місті Києві, безпартійна, включена до виборчого списку Політичної партії «Європейська Солідарність» під № 26.

САМОВРЯДУВАННЯ

Взаємодія з містами-побратимами допомогла вистояти

У Львові відбулося засідання Конгресу регіонів та місцевих влад при Президентіві України за участю представників Офісу глави держави, керівників ОВА, обласних рад і міських голів обласних центрів.

Загроза життю і здоров'ю під час війни.

Парламент встановив одноразову грошову допомогу

Хто зможе отримати допомогу, пояснює Ірина Борзова

Верховна Рада України ухвалила закон № 7353, яким передбачено одноразову виплату за шкоду життю та здоров'ю під час воєнного стану енергетикам, журналістам, медикам, державним службовцям, працівникам органів місцевого самоврядування. Про це повідомила народний депутат України, голова підкомітету державної молодіжної політики Ірина Борзова (на знімку).

«Одноразова допомога передбачена для українців, які, ризикуючи своїм життям і здоров'ям, забезпечували безперерйну професійну роботу органів державної влади та місцевого самоврядування, об'єктів критичної інфраструктури, а також висвітлення всіх жахів війни у ЗМІ та донесення інформації про звітства загарбників до світової спільноти.

За рік повномасштабної війни в Україні загинули понад сто цивільних медпрацівни-

ків, більш як сто енергетиків і понад 60 медиків. Терористичний російський ракетний удар по Миколаївській ОДА позбавив життя 38 державних службовців, від удару по адмінбудівлі Харківської ОДА загинули 29 держслужбовців. Усі ці люди були на роботі та виконували свої професійні обов'язки. Держава допоможе пораненим та родинам загиблих», — зазначає народна депутатка.

Одноразова грошова допомога, на яку має

право людина згідно з ухваленим законом, встановлюється в розмірах від 200 тисяч до 1 мільйона гривень.

У випадку встановлення:

* I групи інвалідності — 800 тисяч гривень;

* II групи інвалідності — 500 тисяч гривень;

* III групи інвалідності — 200 тисяч гривень;

У разі загибелі чи смерті — 1 мільйон гривень.

«Упродовж двох місяців після підписання за-

кону Президентом Кабмін має розробити механізм виплати допомоги постраждалим та родинам загиблих. Допомогу зможуть отримати ті, хто постраждав від російської агресії, з 24 лютого 2022 року, виконуючи свої посадові обов'язки», — повідомила Ірина Борзова.

Одноразова грошова допомога буде виплачуватися за рахунок коштів державного бюджету, фінансової міжнародної допомоги, з подальшим відшкодуванням, шляхом стягнення цих коштів з країни-агресора російської федерації згідно з нормами та принципами міжнародного права.

«росія заплатить за всі злочини, які коїть в Україні», — резюмувала Ірина Борзова.

Анна ГАРАЩУК.

Захисні лісосмуги потрібні

Смуги зелених насаджень на узбіччях захищають дороги від снігових та піщаних заметів, а прикарпатські чорноземи — від ерозії ґрунтів.

Лісосмуги — дієвий захист автошляхів від

снігопереметів, а ґрунтів — від ерозії. Саме з цією

метою Служба автомобільних доріг ініціювала

висаджування дерев на одній із ділянок траси Р-24 Татарів—Кам'янець-Подільський, а добру справу підхопили в Коломийській райдержадміністрації та Гвіздецькій територіальній громаді.

Процес контролював начальник Служби Василь Буджак, а голова Коломийської РВА Любомир Глушков запевнив, що підтримають ініціативу і на інших ділянках району. Надалі засаджувати лісосмуги будуть дорожні бригади, а допомогатимуть доглядати за саджанцями й територіальні громади. Того разу пошастило, бо наступного дня випав рясний дощ. А загалом на перших порах тендітні рослини треба поливати та обгородити від шкідників.

На місце події прибув голова сусідньої Підгайчиківської ТГ Ігор Мартинок. До справи долучилися представники

народного депутата Едуарда Прощука, та особисто прибув народний депутат Олег Марусяк. Тож ініціативу підхоплять і в інших районах області.

«Користь від лісозахисних смуг особливо відчутна взимку під час снігопадів, бо там, де нема таких посадок, більша загроза утворення заметів і додаткові навантаження на дорожників для їх розчищення», — зазначив Василь Буджак.

Закликаємо громадян відповідально поставитися до праці та не нищити саджанців. А заодно не смітити в лісосмугах і загалом на узбіччях. Адже це не тільки естетика, а й безпека учасників дорожнього руху.

Людмила СТРАЖНИК.

Івано-Франківська область.

На знімку: під час висаджування дерев.
Фото автора.

Голова Закарпатської ОВА, очільник Палати регіонів Конгресу місцевих та регіональних влад при Президентіві України Віктор Микита повідомив, що учасники зібрання обговорили питання порядку денного майбутнього саміту за участю керівників міст і регіонів наших зарубіжних партнерів.

«Як очільники місцевої та регіональної Палат Конгресу, разом із міським головою Львова Андрієм Садовим об'єднали зусилля і запропонували спільний формат, — зазначив В. Микита у Фейсбуці. — Закарпаття та Львівщина — лідери за рівнем взаємодії і співробітництва з містами й регіонами-побратимами країн ЄС. Це партнерство дало змогу вистояти в перші дні повномасштабної війни, прийняти мільйони вимушених переселенців, підтримати армію, області, де велася активні бойові дії, та багато іншого».

Отож важливо передати цей досвід, допомогти іншим містам і регіонам налагодити власні зв'язки, підписати угоди про співпрацю та реально й ефективно взаємодіяти за всіма можливими напрямками. Життя показало, що завдяки такій комунікації можна не тільки генерувати проекти, а й рятувати життя, вважає В. Микита.

Цікаві ідеї також запропонували голова Закарпатської облради Володимир Чубірко, міський голова Дніпра Борис Філатов, очільник Житомира Сергій Сухомлин, керівники Львівської і Чернігівської ОВА Максим Козицький та В'ячеслав Чаус.

Василь НИТКА.

Ужгород.

На знімку: Віктор Микита (праворуч) і Андрій Садовий під час засідання Конгресу у Львові.

Фото зі сторінки Віктора Микити у Фейсбуці.

Про конкурс на здобуття у 2023 році іменних стипендій Верховної Ради України для молодих учених — докторів наук

Комітет Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій інформує, що відповідно до Постанови Верховної Ради України «Про іменні стипендії Верховної Ради України для молодих учених — докторів наук» від 05.02.2019 № 2676-VIII (зі змінами) на конкурс на здобуття у 2023 році іменних стипендій Верховної Ради України для молодих учених — докторів наук до Комітету Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій надійшли та після технічної експертизи прийняті до подальшого конкурсного відбору такі роботи претендентів:

Артемчук Володимир Олександрович — доктор технічних наук, заступник директора з науково-організаційної роботи Інституту проблем моделювання в енергетиці ім. Г.Є. Пухова Національної академії наук України (далі — НАН України), наукова (науково-технічна) робота: «Методи та засоби підтримки прийняття управлінських рішень щодо охорони атмосферного повітря в контексті стійкого розвитку енергетики України».

Алейнікова Алевтина Ігорівна — доктор технічних наук, доцент кафедри Харківського національного університету міського господарства імені О.М. Бекетова Міністерства освіти і науки України (далі — МОН України), наукова (науково-технічна) робота: «Комплекс організаційно-технологічних рішень відновлення колекторів та споруд водовідведення для життєзабезпечення міст».

Базіло Костянтин Вікторович — доктор технічних наук, професор кафедри Черкаського державного технологічного університету МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Створення ультразвукових високоефективних систем для агропромислового комплексу, харчової промисловості та медицини».

Білик Вікторія Вікторівна — доктор економічних наук, професор кафедри Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Сучасна концепція забезпечення інноваційно-інвестиційних компонентів економічної безпеки держави».

Бондаренко Ольга Сергіївна — доктор юридичних наук, завідувач кафедри Сумського державного університету МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Розробка концепції протидії корупції в Україні».

Борисюк Вадим Миколайович — доктор фізико-математичних наук, доцент кафедри Сумського державного університету МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Механічні властивості та обчислення пружних параметрів двовимірних подвійних карбідів перехідних металів (максенів)».

Бубела Андрій Володимирович — доктор технічних наук, декан Національного транспортного університету МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Розроблення методології проектування комбінованих дренажів мілкового закладання на основі експериментальних досліджень на повномасштабних моделях дорожньої конструкції».

Василишин Тарас Васильович — доктор фізико-математичних наук, професор кафедри Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Дослідження властивостей алгебр симетричних функцій на банахових просторах».

Височанська Марія Ярославівна — доктор економічних наук, заступник директора з наукової роботи та інноваційного розвитку Інституту агроекології і природокористування Національної академії аграрних наук України, наукова (науково-технічна) робота: «Еколого-економічні аспекти розвитку аграрного сектору у контексті транскордонного співробітництва».

Волк Павло Павлович — доктор технічних наук, професор кафедри Національного університету водного господарства та природокористування Міністерства освіти і науки України, наукова (науково-технічна) робота: «Наукове обґрунтування підвищення ефективності функціонування дренажних систем у змінних сучасних умовах та вимогах».

Вороненко Ірина Вікторівна — доктор економічних наук, професор кафедри Національного університету біоресурсів і природокористування України МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Цифрова трансформація економіки як загальнодержавний пріоритет розвитку України».

Гапонова Оксана Петрівна — доктор технічних наук, завідувач кафедри Сумського державного університету МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Розробка нових технологій модифікації поверхні, які базуються на методі електроіскрового легування».

Гончарук Інна Вікторівна — доктор економічних наук, проректор з науково-педагогічної, наукової та інноваційної діяльності Вінницького національного аграрного університету МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Біоенергетичний рециклінг відходів у системі раціонального використання природних ресурсів та сталого розвитку сільського господарства і територіальних громад».

Григор'єва Христина Антонівна — доктор юридичних наук, доцент кафедри Національного університету «Одеська юридична академія» МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Продовольча безпека України: реформа законодавства в умовах воєнних, євроінтеграційних та екологічних викликів».

Демченко Валерій Леонідович — доктор хімічних наук, провідний науковий співробітник Інституту електрозварювання ім. Є.О. Патона НАН України, наукова (науково-технічна) робота: «Розробка технології 3D друку виробів з противірусною та антимікробною дією».

Демчишак Назар Богданович — доктор економічних наук, професор кафедри Львівського національного університету імені Івана Франка МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Парадигма формування фінтех-екосистеми та цифровізації економіки як основа інноваційно-інвестиційного розвитку і післявоєнного відновлення України».

Денга Анастасія Едуардівна — доктор медичних наук, старший науковий співробітник Державної установи «Інститут стоматології та щелепно-лицевої хірургії Національної академії медичних наук України», наукова (науково-технічна) робота: «Лікування та профілактика стоматологічних захворювань у пацієнтів з генетично-обумовленим порушенням колагеноутворення на тлі екологічних, аліментарних факторів та соматичної патології».

Дехтяренко Володимир Анатолійович — доктор технічних наук, провідний науковий співробітник Інституту металознавства ім. Г.В. Курдюмова НАН України, наукова (науково-технічна) робота: «Фізико-технологічні засади створення воднесорбційних композиційних матеріалів на основі стопу системи Ti-Zr-Mn з магнієм».

Дуболазов Олександр Володимирович — доктор фізико-математичних наук, професор кафедри Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Розробка новітніх методів і систем 3D Стокс-корелометрії полікристалічної структури біологічних шарів».

Егоров Віктор Богданович — доктор технічних наук, провідний науковий співробітник Інституту телекомунікацій і глобальної інформаційного простору НАН України, наукова (науково-технічна) робота: «Розробка мобільного робото-технічного комплексу для розмінування території України».

Жила Семен Сергійович — доктор технічних наук, завідувач кафедри Національного аерокосмічного університету ім. М.Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут» МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Розвиток теорії проектування широкосмугових бортових радіотехнічних систем та створення на її основі українських радарів для вертольотів компанії АТ «Мотор Січ» (Mi-2МСБ-В, Mi-8МТВ-МСБ1, Mi-8МТВ-В, Mi-24В-МСБ)».

Зайцев Роман Валентинович — доктор технічних наук, завідувач кафедри Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Розробка загальної моделі теплофізичних процесів комбінованих систем сонячної енергетики».

Зачосова Наталія Володимирівна — доктор економічних наук, професор кафедри Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Збереження та розвиток людського капіталу для стратегічного відновлення фінансово-економічної безпеки критичної інфраструктури в умовах BANI World та Індустрії 4.0».

Камєський Дмитро Васильович — доктор юридичних наук, завідувач кафедри Бердянського державного педагогічного університету МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Удосконалення моделі кримінально-правової охорони економічних відносин в Україні: порівняльний підхід».

Кобченко Наталя Віталіївна — доктор фізико-хімічних наук, професор кафедри Національного університету «Кієво-Могилянська академія» МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Грамаічний статус і функційні параметри українського вокаліва: колоніальний і постколоніальний виміри».

Ковач Валерія Омелянівна — доктор наук з державного управління, завідувач від-

ділу Громадської організації «Міжнародна академія наук освітніх інновацій», наукова (науково-технічна) робота: «Розроблення мобільної установки для виготовлення високоєфективного сорбенту для ліквідації забруднення доквілля нафтою та нафтопродуктами».

Кордзая Натела Рєвазівна — доктор економічних наук, професор кафедри Одеського національного технологічного університету МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Продовольча безпека України в умовах кризових явищ: наукові основи та практичні аспекти».

Ксендзук Валентина Віталіївна — доктор наук з державного управління, професор кафедри Державного університету «Житомирська політехніка» МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Зовнішньоторговельна політика України: проблеми та перспективи розвитку».

Кубатко Олександр Васильович — доктор економічних наук, доцент кафедри Сумського державного університету МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Економічна та енергетична безпека України в умовах війни та післявоєнної відбудови: проривні технології для сталого розвитку».

Кушнір Антон Миколайович — доктор геологічних наук, старший науковий співробітник Інституту геофізики ім. С.І. Суботіна НАН України, наукова (науково-технічна) робота: «Геоелектричні неоднорідності земної кори та верхньої мантії території України при оцінці рудопоявляв корисних копалин».

Ліхоносова Ганна Сергіївна — доктор економічних наук, професор кафедри Національного аерокосмічного університету ім. М.Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут» МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Механізм нівелювання соціально-економічного відторгнення населення України в повоєнних умовах турбулентності економіки».

Луцак Руслан Любомирович — доктор економічних наук, професор кафедри Львівського торговельно-економічного університету Центральної спілки споживчих товариств України, наукова (науково-технічна) робота: «Механізми подолання загроз екзистенційних викликів соціально-економічного розвитку України в умовах зовнішньої агресії та внутрішньої нестабільності».

Молодід Олександр Станіславович — доктор технічних наук, професор кафедри Київського національного університету будівництва і архітектури МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Розробка конструктивно-технологічних рішень та практичних рекомендацій з відновлення експлуатаційної придатності будівель і споруд, пошкоджених в результаті бойових дій».

Опірський Іван Романович — доктор технічних наук, професор кафедри Національного університету «Львівська політехніка» МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Розробка і удосконалення методів захисту інформації для протидії несанкціонованому доступу на об'єктах інформаційної діяльності та їх телекомунікаційних мережах».

Павлов Костянтин Володимирович — доктор економічних наук, професор кафедри Волинського національного університету імені Лесі Українки МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Організаційно-економічний механізм реформування та регулювання енергетичного ринку в регіонах України».

Панчук Ростислав Русланович — доктор біологічних наук, старший науковий співробітник Інституту біології клітини НАН України, наукова (науково-технічна) робота: «Використання нанорозмірних носіїв для посилення терапевтичної активності новітніх протипухлинних засобів».

Панько Андрій Валентинович — доктор хімічних наук, старший науковий співробітник Інституту біологічної хімії ім. Ф.Д. Овчаренка НАН України, наукова (науково-технічна) робота: «Особливості нано- та мікродиспергування залізоалюмосилікатних систем та матеріалів».

Пасічний Микола Дмитрович — доктор економічних наук, професор кафедри Державного торговельно-економічного університету МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Формування доходів бюджету в контексті забезпечення макроекономічної стабільності та економічного розвитку».

Половкович Святослав Володимирович — доктор хімічних наук, професор кафедри Національного університету «Львівська Політехніка» МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Дизайн та синтез конденсованих гетероциклічних систем на основі 1,4-хінонів, хіноксалінів та 1,3,5-триазинів».

Семченко Катерина Валентинівна — доктор фармацевтичних наук, доцент кафедри

Національного фармацевтичного університету МОЗ України, наукова (науково-технічна) робота: «Розробка лікарських засобів для лікування гельмінтозів травної системи у дорослих і дітей».

Ситницький Максим Васильович — доктор економічних наук, завідувач кафедри Київського національного університету імені Тараса Шевченка МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Стратегічне управління інноваційною діяльністю дослідницьких університетів України».

Ткаченко Ігор Михайлович — доктор хімічних наук, старший науковий співробітник Інституту хімії високомолекулярних сполук НАН України, наукова (науково-технічна) робота: «Ароматичні полімери з одночасним вмістом азобензолних та азоетинових хроміформних груп в основному ланцюзі як фотоактивні стимул-чутливі матеріали».

Ткачук Руслан Федорович — доктор філологічних наук, старший науковий співробітник Інституту літератури ім. Т.Г. Шевченка НАН України, наукова (науково-технічна) робота: «Повернення католицького та реформаторського письменства: літературно-культурні зв'язки України та Західної Європи в ранньомодерну добу (XVI—XVII ст.)».

Торбас Олександр Олександрович — доктор юридичних наук, професор кафедри Національного університету «Одеська юридична академія» МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Механізм та фактори прийняття рішень суддями в кримінальному процесі України».

Фафула Роман Володимирович — доктор біологічних наук, завідувач кафедри Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького Міністерства охорони здоров'я України, наукова (науково-технічна) робота: «Біофізико-хімічні механізми зниження фертилізаційного потенціалу сперматозоїдів та розробка нових прогностичних маркерів діагностики інфертильності чоловіків».

Хитра Олександра Леоніївна — доктор юридичних наук, професор кафедри Львівського державного університету внутрішніх справ Міністерства внутрішніх справ України, наукова (науково-технічна) робота: «Реагування на кризові ситуації, що загрожують національній безпеці України: адміністративно-правові засади реалізації теорії та досвіду».

Хорошун Анатолій Сергійович — доктор фізико-математичних наук, провідний науковий співробітник Інституту механіки ім. С.П. Тимошенка НАН України, наукова (науково-технічна) робота: «Аналітичні методи якісного аналізу задач керування рухом нелінійних механічних систем з неточними параметрами».

Чернишенко Володимир Олександрович — доктор біологічних наук, заступник директора з наукової роботи Інституту біохімії ім. О.В. Палладіна НАН України, наукова (науково-технічна) робота: «Рациональна молекулярна діагностика загрози внутрішньосудинного тромбоутворення за ускладненої вагітності».

Швед Альона Володимирівна — доктор технічних наук, доцент кафедри Чорноморського національного університету імені Петра Могили МОН України, наукова (науково-технічна) робота: «Наукові основи синтезу математичних моделей та інформаційних технологій підтримки прийняття рішень в системах ситуаційного управління в умовах НЕ-факторів різної природи».

Шкута Олег Олегович — доктор юридичних наук, завідувач кафедри Одеського державного університету внутрішніх справ Міністерства внутрішніх справ України, наукова (науково-технічна) робота: «Європейська інтеграція України в пенітенціарній сфері».

Яцишин Анна Володимирівна — доктор педагогічних наук, провідний науковий співробітник Інституту цифровізації освіти Національної академії педагогічних наук України, наукова (науково-технічна) робота: «Система розвитку цифрової й аналітичної компетентностей майбутніх докторів філософії та докторів наук із застосуванням інструментів відкритої науки».

Завірені належним чином критичні рецензії та зауваження щодо подань претендентів на здобуття у 2023 році іменних стипендій Верховної Ради України для молодих учених — докторів наук із зазначенням претендента і його роботи, а також посади з повною назвою установи, наукового ступеня та вченого звання підсилює українською мовою можна надіслати Комітету до 21 квітня 2023 року включно за адресою: Комітет Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій, вул. М. Грушевського, 5, Київ, 01008.

Голова Комітету Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій **Сергій БАБАК**.

У Кременському координаційному центрі підтримки ВПО Луганщини, що діє у м. Києві на бул. Марії Приймаченко, 8, за тиждень видали понад 600 харчових пакунків. Регулярно у гумхабі приймають фахівці Луганського обласного центру зайнятості, громадської організації «Кременська бізнес-асоціація», юрист БФ «Право на захист», медичний працівник. Дітки, які прийшли з батьками, завжди у подарунок отримують іграшки, *інформує наш власкор Іван Терещенко*

▶ КРОПИВНИЦЬКИЙ:

Презентували проект «Вишиті болем»

В обласному музеї мистецтв у Кропивницькому розгорнуто мандрівну виставку «Вишиті болем».

У ній представлено історії зі збірних образів жінок, які пережили насильство під час війни, описані завдяки психологам і перекладені на нетравматичну та доступну всім мову орнаменту і вишиванок на рушниках. Вони створені за кілька місяців вручну командою майстринь, які долучилися до проекту «Жіноче лідерство: на шляху відновлення України». Усі рушники мають характерний орнамент для певного регіону та певного періоду української історії. За словами організаторів, са-

ме рушники і вишивка є універсальною мовою мистецтва, яка протягом багатьох століть для українців є дуже близькою.

Проект також має сприяти підвищенню обізнаності громадян із темою сексуального насильства і показати, що ця проблема існує, хоча про неї мало говорять. Для цього створено інформаційну платформу «Далі Є», яка містить усю інформацію про медичну, психологічну та юридичну допомогу тим, хто зіткнувся із сексуальним насильством.

«Український народ здавна виспівував біль у пісні і гоїв рани вишиваним рушником, промов-

ляючи мовою орнаменту, де кожен символ має своє значення. Презентований в рамках проекту рушник — це окрема історія про насильство, скоєне російськими окупантами над людьми, яких не існує в реальності, але зібрано ці історії з подій, які відбулися насправді», — розповіла заступниця начальника Кіровоградської ОВА Катерина Колтунова.

Виставка побувала у найбільших містах України. До Кропивницького привезена за ініціативою обласної організації ВГО «Асоціація сприяння самоорганізації населення».

Петро МЕЛЬНИК.

▶ ЧЕРКАСИ:

Молоді поліцейські склали присягу

У ГУ Національної поліції у Черкаській області відбулася урочиста церемонія присяги молодих поліцейських (на знімку). Майбутні працівники карного розшуку пройшли конкурси відбору на відповідні по-

сади та були рекомендовані поліцейською комісією на службу.

Як повідомляє пресслужба Нацполіції, новопечені вартові правоохоронці карного розшуку, серед яких є й жінки, отримали спеціальні жетони від начальника

Головного управління поліції Черкащини В'ячеслава Гуріна.

Привітати нове поповнення лав карного розшуку прийшли друзі та рідні правоохоронців.

Лідія ЛІСОВА.

Фото Нацполіції України.

▶ ПОЛТАВА:

Рації та медпрепарати — для наших захисників

Представникам військових частин, які дислокуються на Полтавщині й виконують завдання у зоні бойових дій, передали чергову партію найнеобхіднішого.

Про це повідомив начальник обласної військової адміністрації Дмитро Лунін. За його словами, днями військовослужбовці відповідних підрозділів отримали сто рацій, а також медпрепарати та вироби медичного призначення.

Згадані засоби зв'язку за власні кошти придбали представники соціально відповідального бізнесу. А лікарняні засоби закупили медики регіону. Тож керівник ОВА подякував добродійцям за вагомий підтримку захисників України.

Василь НЕЇЖМАК.

Фото з сайту ОВА.

▶ МИКОЛАЇВ:

Подарунок для пологового будинку

Благодійники передали Миколаївському пологовому будинку № 1 мобільний кувез.

Неонатальний інкубатор використовуватимуть для перевезення новонароджених. Зі слів директорки медичного закладу Дар'ї Герман, в умовах воєнного часу наявність такого облад-

нання вкрай важлива, адже приймається багато жінок з передчасними пологами або з багатоплідною вагітністю. Народжуються немовлята, яких потрібно транспортувати до спеціалізованого відділення. Кувез дасть змогу перевозити дітей у стабільних, комфортних та більш спри-

ятливих для адаптації умовах.

«Сучасний апарат вдалося придбати за сприяння медичної спільноти «Ротарі», — повідомив паст-президент «Ротарі Клубу Миколаїв» Артем Василенко.

Олена ІВАШКО.

Фото з відкритих джерел.

▶ КИЇВ:

Уже третя петиція за місяць

На сайті Київської міської ради набрала необхідні для розгляду 6 тисяч голосів уже третя петиція із закликом переглянути заборону руху громадського транспорту в столиці під час повітряної тривоги.

Згідно з платформою петицій, її було подано 6 лютого, а станом на 28 березня петиція набрала необхідні для розгляду голоси. Тож вкотре пропонується переглянути рішення про доцільність зупинки комунального гро-

мадського транспорту під час повітряної тривоги, коли маршрутки продовжують рух, ідеться в тексті петиції.

Зауважимо, що з серпня до жовтня комунальний транспорт Києва не працював 122 години, бо зупинявся під час повітряних тривог. Раніше Рада оборони міста Києва та КМДА спільно ухвалили рішення про те, що з 1 серпня на час повітряної тривоги наземний громадський транспорт у столиці буде зупинятися.

Нині в Києві під час тривоги муніципальний громадський транспорт зупиняється на найближчій зупинці, висаджує пасажирів і продовжує рух лише після скасування тривоги. Також під час повітряних тривог потяг метро курсує лише між підземними станціями.

Петицію мають розглянути відповідальні особи протягом десяти робочих днів з дня оприлюднення інформації про початок її розгляду та за можливості виконати її.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Морські порти готуються до передачі в концесію

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Концесія завжди супроводжується проведенням конкурсу. Подальший розвиток українських портів залежатиме від ситуації навколо зернової угоди та можливості розширення її шляхом включення в експорт не лише аграрних вантажів, а й металургійних.

З початку війни більшість таких вантажів була переорієнтована на наземний транспорт, але західний кордон та автомобільні пункти пропуску не завжди витримують темп, що призводить до затримки транспортування. У цій ситуації також зросло навантаження на порти Дунайського регіону, але вони, на відміну від портів Одеси, не глибоководні і не можуть повною мірою забезпечити потреби перевезень.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

У селі запрацював стоматкабінет

Суми. У селі Бобрік Миколаївської громади відкри-

▶ ЦИФРА

14 млрд дол.

Стільки необхідно Україні, щоб покрити найагальніші потреби цього року, повідомив міністр фінансів Сергій Марченко. Лише на розмінування нині потрібно щонайменше 400 млн дол.

Вл. інф.

то стоматологічний кабінет. Останні два роки місцевим жителям, щоб полікувати зуби, доводилося їздити у центр громади, а найчастіше — до облцентру. І ось на решті проблему ліквідовано: стоматкабінет, з яким пацієнти попрощались чи не завжди, відновив роботу у приміщенні сільської амбулаторії.

Медобслуговування покращилося завдяки активності та небайдужості кількох жителів Бобріка, котрим тепер дякують односельці. Ініціаторки підготували гуманітарний проект, який підтримував Український жіночий фонд у партнерстві з органі-

зацією «ООН Жінки в Україні», а профінансував уряд Норвегії.

Володимир ЧЕРНОВ.

Допомагають батьківщині

Дві українки з Великої Британії передали голові Чернівецької обласної ради Олексію Бойку гуманітарну допомогу.

Руслана Вишневіська та Кароліна Девісон родом з Чернівецької області вже багато років проживають у Великій Британії на острові Мен. З початком повномасштабного вторгнення росії в Україну жінки не змогли залишатися осторонь від війни земляків та стали активними волонтерками. Вони організували збір і дорправлення в Україну їжі, одягу, речей першої потреби, медичних засобів тощо. У співпраці з обласною радою гуманітарна допомога для внутрішніх переселенців, військових, підопічних та пацієнтів релокованих соціальних установ надходила регулярно.

Олексій Бойко подякував благодійницям за плідну співпрацю та всебічну допомогу ЗСУ і цивільним українцям.

Сергій СУЛИМА.

Платформа для відновлення країни: завдання на покоління

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За повідомленням веб-сайту відомства, котре поширило агентство dra, різноманітні ЗМІ, платформа покликана стати координаційним центром, куди можуть звертатися усі, хто бажає взяти участь у відновленні та відбудові України. Веб-сайт надає інформацію про пропозиції та можливості фінансування з боку федерального уряду. Він призначений для інформування підприємств, муніципалітетів, наукових установ та організацій, громадянського суспільства.

Плановано також проведення спеціальних конференцій і майстер-класів з німецькими та українськими учасниками, створення діалогових форумів. Водночас тематика платформ охоплюватиме як технічно-логістичні питання, так і соціальні.

Одним із напрямків її діяльності стане розвиток партнерських відносин між німецькими та українськими містами й комунами, зміцнення партнерства медичних закладів обох країн, співробітництва у галузі водопостачання. На подальшу підтримку й розширення партнерства відом-

ство вже цього року спрямує додатково 25 млн євро.

За повідомленням веб-сайту міністерства, за рік повномасштабного вторгнення росії в Україну кількість німецько-українських партнерств між містами та комунами майже подвоїлася і становить нині 135. Крім того, укладено 13 партнерських угод між медичними клініками обох країн і вісім — між операторами водопостачання. Загалом відомство за останні чотири місяці спрямувало на допомогу Україні 800 млн євро. Також доправлено чимало різноманітної допомоги, в тому числі медичне обладнання та ліки, пожежні машини, генератори, інше приладдя для опалення та приготування їжі.

Очільниця Міністерства економічного співробітництва та розвитку Свеня Шульце пояснює: «Відновлення України вже розпочинається, хоча, на жаль, кінця війни ще не видно». За її словами, така довготривала перспектива і завчасне планування важливі для стабільності українського суспільства тут і зараз, як і для успішного та ефективного відновлення вільної та європейської України. Шульце зазначила, що це — грандіозне завдан-

ня, котре мають розв'язувати не лише уряди: «Тут потрібні зусилля усього суспільства».

Ініціативу підтримав федеральний президент Німеччини Франк-Вальтер Штайнмаєр, котрий заявив про потребу України в підтримці її відновлення. «Німеччина солідарна з Україною», — наголосив президент, подякувавши всім, «хто бере участь у цьому з великою самовіддачею».

Також посол України в Німеччині Олексій Макеев наголосив на «неймовірних можливостях», котрі пропонує ініціатива. «Відновлення країни, котре пропонує платформа, вимагає багато сил і захоплених людей, які бажають зробити внесок у формування нової Європи», — зазначив глава української дипломатичної місії. — Але відбудова має починатися вже зараз, а не тоді, коли ми переможемо. Ми не можемо втрачати час». Олексій Макеев також заявив, що українці розраховують на взаємовигідне співробітництво, а не просто на допомогу, закликавши інвестувати в Україну та купувати українські товари. Дипломат запевнив, що всі залучені в проекти кошти використовуватимуться прозоро та ефективно.

Тим часом Світовий банк оцінив вартість відновлення України у 411 млрд дол. (понад 381 млрд євро). Нині країни ЄС щомісяця спрямовують 1,5 млрд євро на фінансування основних державних функцій України, повідомляє агентство AFP. Державний секретар Міністерства економічного співробітництва та розвитку Йохен Фласбарт, котрий є також координатором уряду ФРН з питань міжнародної допомоги Києву, коментуючи цей факт виданню Tagesspiegel, заявив, що перед платформою поставлено завдання величезного масштабу, але його не слід лякатися.

«Якщо ми все зробимо правильно, Україна знову отримуватиме доходи й сама візьме на себе виконання цього завдання», — зазначив Фласбарт. За його словами, пріоритетом є ремонт електростанцій та ліній електропередач, а також розмінування території. Крім того, важливо відновити українську економіку, докласти всіх зусиль для боротьби з корупцією в Україні, — додав німецький політик.

Наталія ПИСАНЬКА.

Берлін.

росіян цеплять юанями

Заява правителя росії владимира путіна про перехід на розрахунки юанями в угодах не тільки з Китаєм, а і з Азією, Латинською Америкою та навіть Африкою викликала в суб'єктах рф гострі дискусії на тему: наскільки китайська валюта отримала шанс потіснити долар.

Найпереконливіше путіну пояснили, що таке долар і юань, у Санкт-Петербурзькому виданні «Фонтанка». Російська влада взяла курс на дедоларизацію країни. Найкраще цьому підтвердження, що з 11,1 трлн рублів у Фонді національного благополуччя рф частка китайського юаня становить 60%. Торік самі росіяни купили юанів на 138 млрд рублів, пише видання.

Через відсутність альтернативи розміщувати вклади у валютах «недружніх країн» частка китайського юаня становить 17% на вкладах у росії серед інших валют, а частка долара зменшилася до 28%. Але, зі зрозумілих причин, як наголошує фінансовий експерт Олександр Потавін, у росії тему відмови від долара дуже заполітизували.

«Американський долар залишається провідною валютою, причому половина з двох трильйонів банківних перебіває в обігу за межами США. Майже 40% світового боргу випущено в доларах. Майже 60% світових валютних резервів перебівають у доларах, при цьому євро займає 20% і посідає друге місце. Майже 90% усіх валютних угод здійснюються з використанням долара», — пояснив Олександр Потавін.

Водночас, за даними SWIFT, у січні 2023-го частка юаня у міжнародних розрахунках знизилася порівняно з відповідним періодом минулого року з 3,2% до 1,91%. При тому частка долара за той самий період зросла з 39,92% до 40,21%.

За даними Міжнародного валютного фонду, в загальній структурі валют частка китайського юаня становить всього лише 2,7%. Для порівняння: в американському доларі зараз зберігається майже 60% резервів МВФ.

«І поки що на тлі грошових одиниць інших країн у світових масштабах юань має блідий вигляд», — доходить висновку «Фонтанка». Серед причин називають те, що Китай — це жорстка авторитарна система, де держава диктує свою політику, і якщо зміниться політична та зовнішньополітична система, то може зaszтати зміни і становище валюти.

Як пояснив експерт з фондового ринку Олександр Шепелев, Народний банк Китаю фактично вручну керує курсом та неповністю розкриває механізми його формування. Для досягнення зростання національної економіки китайський банківський регулятор може знизити ключову ставку рефінансування, що завжди призводить до послаблення національної валюти. Тому найбільші ризики полягають у тому, яким буде курс юаня до рубля і долара.

Нині світ деглобалізується, і в кращому разі «кар'єра» юаня можлива лише всередину якогось союзу країн. Після такого лікбезу «Фонтанки» земляки путіна і Санкт-Петербурга точно не побіжать міняти долари на юані.

І насамкінець — що означає дружба Китаю з росією. «Вплив Китаю на росію нерідко перебільшують — вони не є союзниками і мають різні цілі. Для Китаю оптимальною є біполярна система, регульована Пекіном та Вашингтоном. Росія хотіла б бачити багатополярну конструкцію, де вона є рівним гравцем. Китай не йде на конфлікт із Заходом (небезпечний надто великими економічними ризиками), але й не рве з росією, маневруючи в умовах глобального світу», — вважає російський політолог Олексій Макаренко.

Богдан КУШНІР.

ФОТОФАКТ

Збройні Сили України продемонстрували сучасне поповнення, яке передали зарубіжні партнери. «Вони приїхали! «Страйкери» та «Кугуари» із США, «Челенджери» з Великої Британії, «Мардери» з Німеччини офіційно приєдналися до Десантно-штурмових сил ЗСУ! Найкращі транспортні засоби для найкращих солдатів. Вперед!» — зазначили в Міністерстві оборони України.

Фото зі сторінки Defense of Ukraine у Твіттері.

Парламент Угорщини ратифікував вступ Фінляндії до НАТО

У понеділок, 27 березня, Угорщина схвалила заяву Фінляндії на вступ у НАТО. За проголосували 182 депутати парламенту, проти — шість, повідомляє AFP. Рішення стосовно Швеції в Будапешті пообіцяли ухвалити пізніше.

Так само, як і Туреччина, Угорщина кілька місяців затримувала ратифікацію

вступу цих двох країн до НАТО. Днями глава МЗС Угорщини Петер Сійярто в інтерв'ю Associated Press заявив, що Будапешту набридла критика від цих країн щодо внутрішніх справ Угорщини, зокрема, в питаннях демократії і культури. «Ви знаєте, коли фінські та шведські політики ставлять під сумнів демократич-

ний характер нашої політичної системи, це дійсно неприйнятно. Ми очікуємо на повагу. Так само, як ми проявляємо повагу до всіх країн», — сказав Сійярто.

Нині єдиним із 30 членів НАТО, який не ратифікував членство Фінляндії, залишається Туреччина. Очікується, що Анкара ухвалить це рішення у квітні.

Важливо вчасно реагувати на загрози

Президент Румунії Клаус Йоханніс висловив своє занепокоєння ситуацією, що складається у Молдові після того, як президент сусідньої держави Майя Санду підписала законодавчий акт, котрий передбачає закріплення у всіх законах країни поняття «румунська мова» замість «молдовська мова».

Це не сподобалося проросійським елементам і місцевим олігархам, які, за словами Санду, співпрацюють з росією щодо розпадування насильства та повалення уряду. До того ж службі безпеки Молдови вдалося розкрити плани кремля з дестабілізації ситуації у країні, встановлення контролю за політичною сферою, енергетичного шантажу, а також посилення напруженості в Придністров'ї. Тому Клаус Йоханніс закликав вчасно реагувати на спроби росії розхитати стабільність у ще одній європейській державі.

На думку румунського лідера, ситуація у Молдові щодень загострюється, і безпеку країни вже необхідно забезпечувати силами ЄС. З цим проханням Клаус Йоханніс звернувся до голови Європейської ради Шарля Мішеля. У Євросоюзі вже готують місію, яка допоможе Молдові боротися з «гібридними загрозами» з боку рф.

Тим часом прес-служба Міністерства оборони Молдови повідомила, що сили спеціального призначення країни в понеділок, 27 березня, розпочали спільні навчання з військовими з Румунії, США та Великої Британії під кодовою назвою JCET-2023. Населення Молдови і Румунії заклали не лякатися появи військової техніки на дорогах та не вірити їй не поширювати чутки, які можуть вкідати в інформаційний простір проросійські сили.

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

Президент анонсував важливі міжнародні заходи

Днями Президент України Володимир Зеленський провів телефонну розмову з Президентом Польщі Анджеєм Дудою. «Розповів про перебіг бойових дій, ситуацію на окремих ділянках фронту. Обговорили актуальні оборонні потреби України та спільні дипломатичні зусилля на найближчий час. Готуємося до важливих заходів», — підсумував розмову глава Української держави у своєму телеграм-каналі.

Напередодні Анджей Дуда в інтерв'ю чеському телеканалу наголосив, що партнери України мають надати їй військову підтримку в такому обсязі, щоб вона змогла витіснити росією з усієї своєї території. «Військова підтримка України має сягати того, щоб Україна витіснила ворога зі своєї території. Що це означає? Це означає, що російські війська... залишають всю міжнародно визнану територію України. Україна повинна мати повний контроль над своєю територією», — сказав Дуда. Він заповнив, що Польща однозначно підтримувала й безперечно підтримуватиме Україну.

У Польщі знову затримали шпигунів

Служба військової контррозвідки (СВК) поінформувала про затримання двох зловмисників, які працювали на російську та білоруську розвідки. Про це повідомив заступник міністра-координатора польських спецслужб Станіслав Жарин. Обоє заарештовано, їм обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою на три місяці. Ведеться слідство.

Один із затриманих, який перебував у Польщі з січня цього року, займався шпигунською діяльністю на користь росії, збираючи інформацію в Поморському та Куявсько-Поморському воєводствах, зокрема про критичну інфраструктуру та діяльність служб і органів, які відповідають за безпеку. В ході допиту затриманий зізнався у шпигунській діяльності, описав деталі та обставини його вербування.

Другого підозрюваного, якого затримали на території Люблінського воєводства, звинувачують у шпигунстві на користь білоруської розвідки. Зібраний доказовий матеріал дає підстави стверджувати, що підозрюваний займався збором інформації про об'єкти, що мають істотне значення для безпеки країни, зокрема пов'язані зі Збройними Силами РФ.

У відділі з військових справ Окружної прокуратури в Гданську, яка займається цими справами, зазначили, що це — чергові справи проти осіб, звинувачуваних у діяльності на користь російської та білоруської розвідок. Кілька таких справ слідчі прокуратури вже завершили і підготували обвинувальні висновки. За інкримінованим їм протиправні дії загрожує до 10 років позбавлення волі.

В Офісі міністра-координатора спецслужб Польщі повідомили, що від початку повномасштабної агресії росії проти України польські спецслужби затримали вже 20 осіб, підозрюваних у співпраці з російською та білоруською розвідками.

«Голос України» інформував про затримання польським Агентством внутрішньої безпеки два тижні тому шпигунської мережі з дев'яти осіб, які за завданням російської розвідки займалися збором інформації та підготовкою до здійснення диверсій.

Польща не єдина країна, де активізувалися російські шпигуни. За даними НАТО, протягом останніх місяців їх затримано, зокрема, в Німеччині, Італії, Швеції та Норвегії.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Міністерство
у справах
ветеранів
України

е-Ветеран

Стартував другий етап спільного проекту Міністерства у справах ветеранів України та Червоного Хреста України з підтримки ветеранів війни, які отримали інвалідність I або II групи внаслідок поранень. Наприкінці лютого було отримано перші 10 тисяч заяв. Наступні 15 тисяч претендентів для отримання грошової допомоги можуть подати заяву в електронній формі на веб-сайті Е-ветеран (eveteran.gov.ua)

Мужність гвардійців зупинила ворога

**ГЕРОЇ
УКРАЇНИ**

Харківський напрямок величезні резерви живої сили та техніки, однак столиця Слобожанщини виявилась йому не по зубах, зокрема й стараннями гвардійських артилеристів.

Уже в перший день повномасштабного російського вторгнення в Україну Мукімбой Юнусович особисто прийняв керівництво артдивізіоном 3-ї бригади оперативного призначення імені полковника Петра Болбочана НГУ. Начальник артилерії визначив бойові позиції та вивів на них підрозділ, провів розрахунки щодо ураження ворожих цілей, завдяки чому 24 лютого гвардійці гідно зустріли ворога. Вони не дали колоні військ РФ прорватися до Харкова, знищивши на околиці міста 2 танки Т-72, 1 МТ-ЛБ та 2 БМ «Тигр».

Загалом же лише впродовж першого тижня війни, з 25 лютого по 2 березня 2022 року, гаубичним артилерійським дивізіоном 3-ї бригади оперативного призначення імені полковника Петра Болбочана НГУ було виконано понад 25 вогневих завдань з підтримки сил оборони Харкова, знищено 5 ворожих танків, 2

БТР, 6 МТ-ЛБ, 2 БМ «Тигр», 3 БМ-21 «Град» та приблизно 7 одиниць іншої техніки. Нацгвардійці також завдали чисельних втрат живій силі противника. Зусиллями гвардійських артилеристів під командуванням полковника Мукімбоя Жумабоева було зупинено просування ворога вперед та надано істотну підтримку іншим підрозділам

Збройних Сил України, які тримали оборону навколо міста.

І нині харківські артилеристи продовжують протистояти ворогові. За бойові заслуги та виняткову мужність багатьох із них відзначено державними нагородами України. Полковнику Мукімбою Жумабоеву указом Президента України № 167/2022 від 25 березня 2022 року

присвоєно звання Героя України.

23 вересня 2022 року в Білій залі Героїв України в Маріїнському палаці полковник Мукімбой Жумабоев з рук Президента України отримав орден «Золота Зірка».

Валерія АГІБАЛОВА.

Фото Східного територіального управління Національної гвардії України.

Артилерія Національної гвардії України почала формуватися у 2014 році, як-то кажуть, з нуля. Втім, уже у перші місяці неоголошеної війни на Донбасі гвардійські гаубичні та мінометні розрахунки прославились вправністю та влучністю. Особливу повагу і командування, і бойових побратимів заслужили гвардійці-артилеристи. Під керівництвом начальника артилерії Східного територіального управління Національної гвардії України полковника Мукімбоя Жумабоева зростали справжні професіонали ратної справи. І на передовій, і в місцях постійної дислокації вони ненастанно відточували свої фахові навички.

У 2022 році настав час, коли бойовий вишкіл підлеглим полковника дове-

лося застосувати при захисті свого рідного Харкова. Противник кинув на

Україна буде з хлібом!

У масштабах України Відокремлений підрозділ Національного університету біоресурсів і природокористування (НУБіП) «Великоснітинське навчально-дослідне господарство імені О.В. Музиченка» зовсім невелике — приблизно 2,5 тисячі гектарів ріллі. Але воно відчуває всі проблеми, які стоять перед аграріями нашої країни сьогодні. Це і постійна небезпека повітряних тривог, і брак кваліфікованих кадрів, бо вони виконують завдання на фронті, і обмеженість фінансування, і різке зростання цін на добрива, насіння, засоби захисту рослин, енергоносії. Але весна змушує всіх працівників навчально-дослідного господарства (НДГ) максимально зорганізуватися і виконати поставлені завдання.

Передусім це догляд за озимими культурами. Восени господарство посіяло 680 гектарів озимої пшениці, що більше минулорічного на понад 100 гектарів. Уже відбулося перше підживлення озимини на всіх засіяних площах. Зараз посіви боронують роторною бороною, щоб забезпечити активне дихання і розвиток рослин. Водночас проводиться закриття вологи на площах, де невдовзі буде посіяно соняшник, кукурудзу,

сорго та інші ярі культури. Це понад 1700 гектарів.

Наші пращери казали: «Сієш у грязь — будеш князь». А отже, вже сьогодні НДГ Великоснітинське повним ходом сіє ячмінь, далі на черзі овес. У полі працює чотириметрова сівалка Great Plains (США) із трактором Valmet.

Директор господарства Микола Журавель постійно в полі разом із механізаторами. Як досвідчений механік,

Микола Грунтковський та Микола Журавель постійно в полі.

може в будь-який момент прийти на допомогу в разі якоїсь нестандартної ситуації. Якість виконання робіт постійно контролює головний агроном Сергій

Запольський. Його завдання — не допустити огріхів в роботі кожного механізатора і польового агрегату. Адже весняне поле помилок не пробачає.

Ректорат постійно тримає в полі зору ситуацію в навчально-дослідних господарствах. Ректор НУБіП України Станіслав Ніколаєнко, незважаючи на велику напруженість роботи в університеті, часто виїжджає в поля, цікавиться виробничими процесами, умовами праці трудівників, допомагає слухними порадами із свого багатого життєвого і виробничого досвіду.

Проректор з наукової роботи та інноваційної діяльності Вадим Кондратюк та начальник відділу організаційної діяльності НДГ, Боярської ЛДС та навчально-виробничої практики Микола Грунтковський не тільки за службовим обов'язком, а й

за покликом душі постійно бувають в навчально-дослідних господарствах, цікавляться перебігом польових робіт, за необхідності, допомагають у вирішенні виробничих та організаційних питань, забезпечують тісний зв'язок з університетом.

Згідно з навчальним планом у всіх НДГ проходять навчально-виробничі практики студентів. Це головним чином майбутні агрономи, механіки, спеціалісти із захисту рослин, ветеринари, технологи та інші. Плани побудовані так, щоб була прив'язка до основних технологічних процесів у полі та на фермі.

НУБіП України та його відокремлений підрозділ «Великоснітинське НДГ імені О.В. Музиченка» роблять свій реальний внесок у нашу спільну Перемогу.

Ірина АРТЕМЧУК.

Фото
Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Робітник Віктор Григорина.

За 28 годин волонтер зібрав понад 10 тисяч доларів

Вінничанину Олександр Яновському (на знімку ліворуч) вдалося зібрати кошти на придбання трьох автомобілів, стільки ж самодронів і однієї системи супутниково-го зв'язку «Старлінк».

— До війни я часто заходив на сайт Reddit-г/ Ukraine, — розповідає Олександр Яновський. — Тепер звернув увагу, що там багато людей, які висловлюють підтримку нашій державі у війні з росією. До того ж це люди, які проживають у різних куточках світу. Але думками вони поруч із нами. Звернувся до адміністратора з проханням організувати збір коштів на підтримку наших військових. Отримав погодження і став працювати.

Упродовж 28 годин благодійники скинулися на суму понад 10 тисяч американських доларів! За словами пана Олександра, йому вдалося зібрати кошти спершу на один автомобіль, потім ще на два, а також на три дрони і один старлінк.

Каже, все це передав фонду «Енергія Відродження». Співпрацює з ним, бо знає організаторів фонду, його керівника і довіряє цим людям. Упевнений: все, на що зібрано кошти, буде доставлено військовим, які цього потребують. З допомогою одного із придбаних ним автомобілів

вдалося врятувати життя нашим військовим. Про це розповіли бійці. Машиною евакуювали поранених під час обстрілу. Чи вцілів транспортний засіб, про це він не знає.

У тій само спільноті наш земляк познайомився з болгариним, його теж звали Олександр. Заприятелювали, спілкуються. Болгарин шоразу під час розмови бажає нам Перемоги над росією. Він вирішив особисто підтримати наших захисників. Запитав вінничанина про необхідні потреби. Яновський назвав генератори, бензопили, ноутбуки.

Його новий товариш одразу відгукнувся. За власні кошти придбав два генератори. Їх уже доставили до Вінниці. Пообіцяв також бензопили, ноутбуки. Тільки трохи згодом. Щоправда, болгарський благодійник просив не називати його прізвище в публікації.

— Він відверто сказав мені, що у Болгарії багато тих, хто підтримує рашку, — розповідає співрозмовник. — Саме через це чоловік просить не згадувати його, аби зайвий раз не викликати на себе гнів російських земляків. Але пообіцяв і надалі допомагати нам перемогти окупантів. До цього залучає друзів, які розділяють його позицію.

Війна згуртовує людей із різних країн. Це видно, зокрема, з діяльності благодійного фонду «Енергія Відродження». Як пояснив Яновський, фонд має партнерів у різних країнах світу. Волонтер звертається до наших читачів, які мають можливість підтримати захисників, робити це через фонд «Енергія Відродження». Зробити це можна за посиланням <https://energyofrebirth.com/to-contribute>.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Фото надано
Олександром Яновським.

Віriamo: настануть кращі дні

Майже половина (49,5 %) українців, згідно з нещодавнім опитуванням, очікують покращення рівня добробуту своїх родин упродовж найближчих двох—трьох років.

Про це розповів директор соціологічної служби Центру Разумкова Андрій Биченко під час презентації результатів соціологічного опитування «Соціально-економічне самопочуття громадян України: підсумки року війни».

На противагу тим 49,5 % співгромадян, що вірять у покращення, 10 % українців очікують, що у той само період їх добробут зміниться на гірше.

«Такий оптимізм видається дещо парадоксальним з огляду на оцінку реальних змін доходів», — сказав соціолог.

Експерт зазначив, що трохи більш як третина опитаних вважають, що рівень добробуту їхньої родини дуже поганий (8,3 %) або досить поганий (26,5 %), 12 % вважають, що він добрий або дуже добрий. Також половина опитаних (49,7 %) впевнені, що їхній рівень добробуту не добрий і не поганий. При цьому 48 % громадян не очікують якихось змін у найближчі три місяці в добробуті їхньої родини.

За даними опитування, після 24 лютого 2022 року, 53 % українців зауважили, що їхні доходи зменшилися, при цьому збільшення доходів констатували лише 6 % опитаних.

Також 52 % українців очікують покращення економічної ситуації в країні впродовж двох—трьох років і лише 11 % очікують змін на гірше.

Провідний експерт соціальних і гендерних програм Центру Разумкова Ольга Пищуліна відзначила, що оптимістичні настрої українців щодо змін на краще в економіці та добробуті родин упродовж двох—трьох років може бути пов'язаний із тим, що завдяки потужній підтримці з боку міжнародних партнерів, вчасним діям уряду, а також завдяки зусиллям приватного бізнесу України вдалося втримати економіку, зупинити її колапс та втримати соціальну сферу.

Гарна новина для гурманів. У березні в Україні помітно знизилася ціна на свинину. Що і на скільки впало в ціні, свідчать дані дослідження аналітиків одного з популярних сервісів доставки.

За словами експертів, повномасштабна війна завдала багато шкоди аграрному сектору України. Було зруйновано та пошкоджено чимало ферм, скоротилися поголів'я худоби. Відповідно ціни в магазинах та на продовольчих базарах подерлися вгору. Зараз, кажуть, спостерігається незначне здешевлення на деяку продукцію.

Так, соковитий свинячий стейк без кістки можна купити дешевше на 11 %, у середньому його ціна становить 234 гривні за кілограм. На 7 % — до 144 гривень за кілограм, подешевшала лопатка на кісточці. Стегно в середньому пропонується по 149 гривень за кіло, що дешевше на 3 %. Середня ціна на свинячу грудинку знизилася на 6 % — до 156 гривень за кілограм.

Водночас, за даними експертів, свинина на шашлик (чому не традиційна баранина? Хоча експертам видніше!) в середньому пропонується по 178,27 гривні за кіло. Ціна трохи зросла, якщо порівнювати з лютиком, коли вартість становила 176,80 гривні за кілограм. Діапазон цін у супермаркетах коливається від 149,90 до 195,00 гривні за кіло.

Утім, не розслабляймося і не забуваймо, що нині Великий піст. Він триває з 27 лютого по 15 квітня, тобто до Великодня-2023. Напередодні Великодніх свят, як правило, ціни зростають, тож і нинішній рік, швидше за все, не буде винятком.

Підсумовував
Віктор БОНДАР.

Усе, на що зібрано кошти, буде доставлено військовим, які цього потребують

СУСПІЛЬСТВО

У двох словах — століття боротьби та гідності!

Уже мільйони громадян різних країн вражені, а ще мільярди переживуть ту мить, коли дивитимуться кадри героїчного чину нашого воїна Олександра Мацієвського: дивлячись смерті у вічі, він з гідністю кинув московським катом: «Слава Україні!».

Цей вираз зродився в нього не випадково — він був ним заряджений уже тоді, коли пішов захищати рідну землю від нашого одвічного ворога, усвідомивши, що в цих двох словах спресована боротьба протягом багатьох століть. Бо ж коли гетьман Богдан Хмельницький після віленської зради московці остаточно усвідомив власну помилку в Переяславі, то заявив на Чигиринській козацькій раді в жовтні 1656 року: «Діти, ви тим не журіться, я знаю, що треба вчинити — треба відступити від православного царя. Підемо хоч під бусурманського...».

А наступний володар гетьманської булави Іван Виговський не тільки виконав цей політичний заповіт Хмельницького, а й розгромив московську армію під Конотопом влітку 1659 року. І відкривалася тоді дорога на «білокам'яну», де вже виганяли тамтешній люд будувати оборонні вали, і вже з неї збирався тікати за Волгу отой єдиновірний православний цар, котрий хотів загарбати всю Україну.

Та коштовний отаман Запорозької січі Іван Сірко на прохання московських воевод розбив військовий союз Гетьманщини з Кримським ханством. Відтак творіння Великого Богдана роз'їдатиме корозія малоросійської самогуби, підточуватиме живе національне тіло через амбітну заздрість і неусвідомлення власного недотягнення окремими козацькими старшинами.

Скільки горя й крові розлилося після Хмельниччини через безрозсудність полтавського полковника Пушкаря і січових шибайголів Барабаша й Сірка. А чим обернувся для України боярський титул Брюховецького з додачею в дружині «московської девки» і соболинної шуби... А чи думав Многогрішний, що задля свого гетьманства на Лівобережжя розриває вже відновлену Дорошенком українську соборність?

Однак вони, запихаючись жалюгідними подачками, а то й просто обіцянками підтримки в кривавій міжусобиці за гетьманську булаву, продовжували й далі валити Україну. Скільки соболинних шуб заповнило гардери відступників-малоросів і скільки новими зиспачами чужих ратників заповнилася Україна...

І вже не бачили кращі українські уми виходу з вкрай тяжкого становища, в якому опинилася рідна земля, і не уявлялося їм, коли зможе народ їхній піднятися з колін, бо ж поклав у безвиході гетьманську булаву навіки славний Дорошенко... Уже не тільки збайдужіле суспільство, а й духовенство, похавшись за при-

вілеями до царя, не заперотестувало на весь голос проти наруги небувалої, коли їхню рідну православну церкву приневольний бідністю Вселенський Патріарх продав за золоті червінці до Москви.

Очевидно, загрозило тоді вже й зникнення самого імені українського не тільки на власній землі, а й у пам'яті всіх сусідів. Та з гущі народної вилонився той, хто мав відповідь перед глибокою прірвою Руїни: «Же чрез шаблю маєм право!...».

Іванові Мазепі довелося 22 роки готувати новий державницький здвиг України. Проте застрашена звирячими розправами над мазепинцями в Батурині, Глухові, Ромнах, Лебедині, вона не пішла за гетьманом. Однак його стратегічний задум добре зрозуміли в Москві. Шойно про нього дізнався царський сатрап Меншиков, то одразу ж написав Петру I: «Мазепа це вчинив не тільки заради своєї особи, але заради всієї України».

Це стане прикладом для його послідовників: наказний гетьман Павло Полуботок у казематі Петропавлівської фортеці 29 грудня 1724 року, відмовившись визнати будь-яку свою вину перед царем, заявив тому у вічі: «Захищаючи Вітчизну, я не боюся ні кайданів, ні тюрми, і для мене краще найгіршою смертю померти, ніж дивитись на загибель моїх земляків».

Це запалювало на революційний здвиг і словом, яке найбільш викристалізував у XIX столітті Тарас Шевченко: «Борітеся — поборете, / Вам Бог помагає! / За вас правда, за вас слава / І воля святая».

А його одностумець — перший ректор Київського університету Михайло Максимович гнівно заперотестував, коли російський історик Михайло Погодін раптом почав позбавляти українців бути на батьківській землі споконвічно: «...мені нині було дивно побачити твоє новомислення про малоросійський (тобто український). — В. С.) народ, що, супроти всім підставам історичним, супроти багатостолітньому переказу народному, і всупереч заслуженому професору російської історії Погодину, — ти відбираєш у малоросійського народу, відповідно і в мене, першу і кращу половину його історичного життя, виживаєш його з його рідної «руської землі» кудись за Карпати чи під Карпати, на весь дотатарський час, — і перекидаєш його звідти на береги Дніпра вже після Батия».

І Михайлу Максимовичу треба було мати мужність, щоб у часи антиукраїнської істерії заявити на повний голос: «Я «щи-

рий Малоросіянин» і тепер, як і раніше, і буду навіть до смерті, це дуже природно; я не від роду вярязького, а від малоросійського, — і люблю Малоросію, люблю мову її народу, і пісні його, і його історію, як в часи княжі — від Аскольда до Симеона, так і в часи гетьманські — від Янцкоронського до Розумовського. Що я люблю наш першопрестольний Київ більше, ніж ти, це також природно: бо проявляючи до нього любов загальноросійську і найближчу до нього любов — малоросійську, я люблю його ще й як батьківщину мого роду; там, на горах, лежать кості прадіда мого, і його прадіда, Максима Печерського...».

А видатний педагог Костянтин Ушинський, котрий постійно переконував у необхідності навчати українських дітей рідною мовою, бо, мовляв, з російської вони «біжать додому, як з темного пекла», також мав мужність не відмовитися від коріння: «Ні, я українець: рід наш старовинний, український...».

Така ж постава в роки самодержавного гноблення всього українського характеризує й письменника Антона Чехова, якого увесь світ вважає росіянином. Сам же Чехов у листуванні з провідними російськими діячами постійно наголошував, що він — українець. Присягався цим своєю творчістю і словом також Ілля Репін: «Я ваш, а не їхній».

Завдяки цьому потужному чину кращих синів і дочок нашого народу пробилися невичерпні джерела революційної енергії, які в 1917 році оживили всенародний здвиг, насамперед українізацію російської армії. Відомий московський шовініст Денікін, котрого призначили командувачем фронту, виявився безпорадним перед нею. Скрізь, як він згадував, де тільки з'являвся солдат з синьо-жовтим прапором, там розпочинався процес українізації бойових підрозділів.

І цей настрій заряджав старшин українського походження, котрі служили і поза межами України. Скажімо, в Москві цей процес очолював полковник Миклашевський. Коли командування тамтешнього військового округу продовжувало зволікати з дозволом на виділення українців в окремі підрозділи, то він разом з представником Українського генерального військового комітету Костем Смовським поїхали до військового міністра Керенського. І коли останній почав на підвишених тонах звинувачувати демократів з Центральної Ради, які нібито зраджують «російську безкровну революцію», нащадок запорозьких козаків полковник Миклашевський голосно відчеканив: «Тут представники українського війська, що прибули в державних справах вели-

кого українського народу».

Не сподіваючись на таку різку відповідь, Керенський почервонів, зірвався з крісла, забігав по кабінету, потім знову сів, намагаючись себе стримати. Тож тон у подальшій розмові вже диктував полковник Миклашевський, вимагаючи у військового міністра пояснення: «Чому ще в 1915 році полякам дозволено формувати власний легіон і обіцяно автономію після війни, а українці не можуть мати свого національного війська?».

Керенський зірвався, заявивши, що поки Тимчасовий уряд має армію, жодної автономії ані полякам, ані українцям не буде. Після цього українські старшини демонстративно покинули кабінет. З поверненням їх до Москви там розпочинається ініціативне формування українських підрозділів, які навіть проведуть військовий парад неподалік кремля в жовтні 1917 року.

Оце українське «Іду на Ви!» пролунало в серпні 1917 року і від моряків Чорноморського флоту, які попередили Керенського: вони відмовляться виконувати його накази, якщо не буде виконано вимоги Центральної Ради щодо включення до складу України Харківської, Катеринославської, Херсонської й Таврійської губерній.

І коли звідси, з Севастополя, до турецького Трапезунда на початку вересня прибув представник Центральної Ради Микола Свідерський, то він там організує, незважаючи на заборону російського командування, військовий парад українізованих підрозділів під синьо-жовтими прапорами. І вони вітали його — очевидно, вперше в нашій історії! — окликом «Слава Україні!».

Але що важливо! Після проходження українських частин пішли поляки під своїм прапором, і вони так само вітали представника Центральної Ради: «Слава Україні!». А далі, за свідченням Лева Биковського, «йшли шерехи вояків під грузинськими прапорами, а за ними — під вірменськими... Запал охопив і всіх військовиків невідомого походження, що досі приглядалися збоку параді. Вони включилися в маршируючі лави, а за ними посунуло й цивільне населення різнобарвного вигляду».

Вся ця кількатисячна маса в струнких шерехах проходила перед комісаром України, музика безупинно грала, всі кричали — «Слава Україні!». М. О. Свідерському рука заніміла від безупинного салютування. Парада, розрахована на годину, у вузьких вуличках Трапезунду протягнулася значно довше, ніж ми гадали, і вилілася в величаву масову маніфестацію на честь нової влади — України».

І така воля українців-військовиків дала підставу

голови Українського Генерального військового комітету Симону Петлюрі підписати спеціальний наказ, яким визначається кодекс поведінки кожного козака і старшини. І саме цим документом уперше офіційно вводиться вітання: «Слава Україні, слава!», про що повідомляє газета «Рідний курінь» на початку жовтня 1917 року.

Це гасло залишалось з українцями і після поразки збройної національно-визвольної боротьби в 1921 році. Воно супроводжувало не тільки її ветеранів, а й тих, хто відчував себе патріотом і міг про це заявити в звичайних життєвих обставинах. Наприклад, улітку 1929 року студент ленінградського політехнічного інституту Микола Духов їхав через Москву на рідну Полтавщину на канікули. На красній площі ним зацікавилися радянські міліціонери — щось довго затримується на одному місці. Відповідь юнака українською їх шокувала: «Товариша чекаю».

Через десять років Микола Духов уже запропонує проект першого радянського протиснарядного танка, за що його відзначать орденом Леніна, але він і далі в усіх анкетах писатиме: українець. Через 15 років Микола Духов як науковий керівник, головний конструктор і директор інституту втаємниченого приладобудування буде вже генерал-лейтенантом інженерно-технічних військ, тричі героєм соціалістичної праці, лауреатом п'яти державних премій — за успіхи в створенні танків і атомної техніки. Але на далеких полігонах буде співати учасникам випробувань «Дивлюсь я на небо...» й розмовлятиме із Сергієм Корольовим рідною українською...

Українці з такою самою гідністю виявлялися скрізь. Восени 1932 року, коли посланець сталіна лазар каганович намагався погрозами вимести весь хліб у мешканців кубанської станиці Полтавська, один з поважних козаків крикнув незваному московському гостю українською: «А ти не лякай. Ми уже бачили таких, як ти!». Це були ті нащадки запорожців, котрі завжди наголошували, що українці пригноблювалися не царською владою, а саме рускими. А коли ці кубанці опинилися на засланні в Казахстані, то вони, як і депортовані з Поволжя, Слобожанщини українські хлібороби, на регулярних реєстраціях у коменданта з гідністю підтверджували належність до нашої нації.

Були такі і на Донбасі, куди завозили після Голодомору-геноциду у вимерлі українські села колгоспників з московщини. Група в ч и т е л і в С л о в ' я н о с е р -

бської школи давала таке напуття своєму колезі Седашову, котрого посилали директором в одну з великих шкіл: «Дивіться, виручайте й захищайте Україну, бо вона гине тому, що нами й нашою рідною Україною керують москалі».

А особливим символом віри у відродження й утвердження української нації була подія, яка сталася в одному із сіл під Харковом, куди погналі городян збирати врожай 1933-го. Там, раптом серед зловісної тиші, що опанувала тоді село, почулася українська пісня. «Тихо, як над коліскою засинаючої дитини, — згадувала очевидець цієї події, — несміливо, як у непевних своїх здібностей співаків, сумно, як біля труни, залунали тужливі звуки української пісні. Невимовно вражені стали ми, поспускавши руки і слухаючи не вухами, а серцем, усією істотою. А наш вартовий з цього ж села — зняв шапку, широко перехрестився і побожно прошепотів: «Дівчата заспівали... Це, значить, не вмер наш народ».

Це була гідність звичайного селянина, що болів за увесь свій народ. І цей біль акумулювався в ту енергію, яка формувала гідність нації: «Слава Україні!».

І далі передавалася на всі терени українського розселення. Скажімо, коли Москва примусово включила українську за етнічним складом Берестейщину до складу білорусі, то місцеві селяни продовжували вимагати для своїх дітей навчання в школах рідною мовою — за потреби готові були на плечах принести підручники з Києва.

Це такі засновували українське націоналістичне підпілля під час гітлерівської окупації в усіх регіонах УРСР і за її межами. Творили Українську повстанську армію, гаслом якої й стали вже знамениті слова з петлюрівського наказу 1917 року: «Слава Україні!».

І все це відкрилося для широкого загалу після 1991 року, коли на Всеукраїнському референдумі 1 грудня 92 відсотки громадян сказали: «Слава Україні!». Це сприйняв у 2008 році Олександр Мацієвський, коли переїхав на Чернігівщину з Молдови, де народився і виріс. З цим він одразу ж після масштабного московського вторгнення взяв у Ніжині зброю для захисту України. Про гордість за неї були і його останні слова, які творилися століттями.

Володимир
СЕРГІЙЧУК,
завідувач кафедри
історії
світового українства
Київського
національного
університету
імені
Тараса Шевченка,
доктор
історичних наук,
професор.

«Недомучений» поет — під знаком невмирущого буття

У Полтавській обласній універсальній науковій бібліотеці ім. Івана Котляревського відбулися Другі Зеровські читання. Їх приурочили до 60-х роковин відходу у вічність видатного земляка — поета, перекладача, уродженця міста Зіньків Михайла Ореста (Зерова). Ініціювали й організували цей захід активісти обласних відділень Товариства «Україна-Світ» й Українського фонду культури ім. Бориса Олійника.

З вітальним словом до присутніх звернувся відомий учений-літературознавець, директор Інституту літератури ім. Тараса Шевченка НАН України, академік Микола Жулинський, який водночас очолює згадане товариство. Він розпочав фахову розмову про творчість і долю «нерадянського» поета-неокласика, котрому випало жити в добу комуністичного тоталітаризму й сповна пізнати його «принади».

Тож неодноразово потрапляв у жорна репресій, сидів у в'язниці. Однак, на відміну від свого старшого брата, — ще відомішого поета й лідера неокласиків Миколи Зерова, котрого розстріляли сталінські сатрапи, — зумів вижити. Та й то, певно, лише завдяки тому, що, за словами Євгена Сверстюка,

«недомучений арештами... був винесений і врятований хвилею війни». А вже з 1944 року жив у Німеччині, де й розквітнув його талант блискучого поета

розривні зв'язки українського літературного процесу з європейським та світовим.

Його власні поезії й переклади творів іншомовних класиків укот-

тавка книг та періодики, зокрема й зарубіжної, «Під знаком невмирущого буття».

Органічним доповненням заходу з присвятою діяльному пат-

й перекладача з європейських мов.

Різні аспекти творчої спадщини та життєпису видатного митця слова під час пленарного засідання присвячених йому читань висвітлювали науковці-філологи та літературознавці, музейники, краєзнавці, бібліотекарі з Полтави, Києва та Зінькова. Водночас усі вони наголошували на тому, що постать Михайла Ореста виразно засвідчує не-

ре розвінчують міфи про меншовартість нашої літератури, її вторинність, «хуторянство» тощо. Інша річ, що для осягнення значущості справжніх літературних скарбів треба читати й вивчати не лише те, що протягом багатьох десятиліть нав'язувалося ідеологами та трубадурами російсько-радянської імперії... Про це нагадали присутнім і підготовлені працівниками бібліотеки тематична вис-

ріоту рідної землі стали пісні у виконанні народної артистки України Наталії Хоменко. Як відомо, Михайло Орест повернувся додому вже після того, як залишив цей грішний світ. У 1994 році його прах перевезли з Німеччини й перепочували на київському Байковому кладовищі біля місця вічного спочинку ще одного брата — відомого вченого-ботаніка Дмитра Зерова.

Та для того, щоб творча спадщина поета вийшла за межі вузькофахових досліджень і стала набутокм найширшого кола читачів, треба зробити ще чимало. Шлях до цього проклали і Другі Зеровські читання у Полтаві, учасники яких наприкінці зустрічі фотографувалися на згадку (на знімку).

Василь НЕЇЖМАК.

Полтава.
Фото з відкритих джерел та зі сторінки бібліотеки у Фейсбуці.

РІВНЕНЩИНА: ВІСТІ З ГРОМАД

Будиночки зі Швеції

Рокитнівська ТГ. 7 модульних будиночків отримала Рокитнівська громада. Вони обладнані обігрівачами, утеплені відповідними матеріалами та зможуть стати тимчасовим прихистком у критичних ситуаціях.

Тим часом майже завершено ремонт у Томашгородському клубі. А вже таке добротне приміщення є для кого використовувати — лише у музичній школі селища Томашгород навчається понад 70 талановитих дітей, які повинні мати просторе місце для своїх виступів, каже рокитнівський селищний голова Григорій Таргонський.

Орден за онука отримала бабуся

Острожецька ТГ. Марії Лотоцькій вручили орден «За мужність» III ступеня, яким померло нагороджено її онука Миколу Лотоцького.

— Микола Лотоцький народився та виріс у селі Острожець, мужньо та сміливо захищав незалежність України у лавах ЗСУ до останнього подиху. 26-річний воїн загинув 26 травня 2022 року у результаті ворожого обстрілу під час виконання бойового завдання щодо захисту незалежності України на Донеччині, — розповів про земляка острожецький сільський голова Тарас Гордійчук.

Благодійний майстер-клас

Клесівська ТГ. У цій громаді вишукують різні способи, аби зробити кошти і допомогти ЗСУ. Ось і цієї неділі майстриня Наталія Котяй проведе майстер-клас з писанкарства. Виручені від благодійної акції кошти спрямують на потреби наших воїнів, сказав клесівський селищний голова Віктор Буйний.

Добірку підготувала власкор у Рівненській області Олександра ЮРКОВА.

ОГОЛОШЕННЯ

Втрачений диплом бакалавра КХ № 28441662 виданий Національним університетом державної податкової служби України від 28 квітня 2006 року на ім'я **Зозулі Олександра Миколайовича** вважати недійсним.

Втрачений паспорт громадянина України ID 006772411 виданий 6320 від 21.09.2021 року на ім'я **Проخورова Віктора Миколайовича** вважати недійсним.

Приватний нотаріус Білгород-Дністровського районного нотаріального округу Одеської області Холудєєва С.М. повідомляє про відкриття спадщини після померлого 15.09.2022 **Крицького Володимира Івановича** (народився 25.06.1953). Спадкоємцям та кредиторам слід звернутися до нотаріуса за адресою: Одеська обл., Білгород-Дністровський район, м. Білгород-Дністровський, вул. Єврейська, буд. 27 у встановлені законодавством строки. Довідки за тел. 0972106652.

Втрачений **військовий квиток** АВ 748027 виданий Святошинським РТЦП в м. Києві від 21 серпня 2022 року на ім'я **Мороза Максима Юрійовича**, вважати недійсним.

Втрачений **атестат про повну загальну освіту** випускника 2007 року серії КВ № 31693299 виданий ВСЗШ № 3 на ім'я **Щербань Анастасії Володимирівни**, вважати недійсним.

Розшукуються спадкоємці за законом або за заповітом померлої 13 червня 2010 року **РОМАНЕНКО УЛЯНИ ДАНИЛІВНИ**, 1923 року народження, яка проживала у селі Сніжків, Богодухівського (раніше Валківського) району, Харківської області. Звертатися в місячний термін з дня опублікування об'яви за адресою: 63002, місто Валки, вулиця Харківська №2, Богодухівського району, Харківської області; тел. (05753) 51139, державний нотаріус Наталія Кобзар.

Втрачено **військовий квиток** НР № 3607252, виданий Якимівським РВК України в Запорізькій області, від 20.03.1996 р. на ім'я **Щербина Олександр Володимирович**, вважати недійсним.

Втрачений **Атестат про повну загальну середню освіту та Додаток до атестата про повну загальну середню освіту**, серія КВ №48813391 виданий Ліцеєм Податкової та Рекламної справи № 21 міста Києва від 28 травня 2016 року на ім'я **Куцик Валерії Сергіївни** вважати недійсним.

Розшукуються **АНДРЕЄВ МИКОЛА ЛУКИЧ** та будь-які інші спадкоємці за законом або за заповітом померлої 27 травня 2022 року **АНДРЕЄВОЇ ГАЛИНИ ЯКІВНИ**, 1958 року народження, яка проживала у селі Перекіп, Богодухівського (раніше Валківського) району, Харківської області. Звертатися в місячний термін з дня опублікування об'яви за адресою: 63002, місто Валки, вулиця Харківська №2, Богодухівського району, Харківської області; тел. (05753) 51139, державний нотаріус Наталія Кобзар.

Приватний нотаріус Криворізького районного нотаріального округу Коваленко І.М. повідомляє, про відкриття спадкової справи після померлої 07.02.2023 року **Яцковської Лілії Григорівни**, 25.04.1930 р.н. Всіх, кого стосується ця інформація, прохання звертатися за адресою: м.Кривий Ріг, вул. Віталія Матусевича, 48/21, тел.(056)405-16-74, (067) 7834923

ОГОЛОШЕННЯ

щодо продажу активів АТ АКБ «АРКАДА»

Номер лоту:	Коротка назва лоту/номер кредитного договору:
GL3N023204	Права вимоги за Договором про іпотечний кредит № 88138, укладеним із фізичною особою, із забезпеченням.
GL3N023205	Права вимоги за Договором про іпотечний кредит № 80695, укладеним із фізичною особою, із забезпеченням.
Місце проведення аукціонів: www.prozorro.sale	
Дата проведення аукціонів: 14.04.2023	
Час проведення аукціонів: Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону) по кожному лоту вказується на веб-сайті: www.prozorro.sale	
Детальна інформація по лотам (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні): https://www.fg.gov.ua/passport/53308	

На території ТОВ "НАУКОВО - ВИРОБНИЧА ФІРМА "БТУ-ЦЕНТР" за адресою: 24321, Вінницька обл., м. Ладизин, вул. Промислова,8, виявлені транспортні засоби, а саме:

КАМАЗ - тягач н/з СЕ3786ВА;
КАМАЗ - вантажівка н/з СЕ5516ВІ;
КАМАЗ - кран н/з СЕ6327АК;
КРАЗ - кран н/з СЕ3049ВА;
МАЗ - кран н/з СЕ0145АВ;
КРАЗ - кран н/з СЕ6260ВС;
КАМАЗ - тягач н/з СЕ5379АІ;
МАЗ - вантажівка н/з 024-63 ВІ;
МАЗ - тягач б/н;
КРАЗ - кран б/н;
МАЗ - кран б/н;

власник яких невідомий.
Прошу власника/ів вищезазначених транспортних засобів зв'язатися з нашим представником (тел.: +380984464840) для вирішення питання стосовно повернення транспортних засобів. Для підтвердження права власності при собі обов'язково мати підтвердуючі документи.

Сьогодні в Україні хмарно, дощитиме скрізь, подекуди й сніжитиме. Температура повітря вдень від нуля до 2 тепла, на Закарпатті — до 9, на сході — до 6 вище нуля. Вночі — 2—4 з позначкою мінус, у західних областях — до 6 морозу. Вітер північно-західний, 7—12 м/с

СПОРТ

Золотий почин Яни Белооміної

Велоспорт. Вртойба (Словенія). Турнір XCO Vrtojba маунтинбайк. Титулована українка Яна Белоомі-на виграла змагання з крос-кантрі С1, випередивши на фініші словенку Таню Жакель аж на дві хвилини. Цього року лучанка у Греції виборола два «срібла». Тепер у Словенії вона виграла першу золоту нагороду в нинішньому сезоні, сподіваємося, що не останню.

Переможний стрибок юної закарпатки

Фрістайл. Обертауерн (Австрія). Етап Кубка Європи з лижної акробатики. Змагання завершилися триумфом 15-річної спортсменки із Закарпаття Неллі Попович. За «золотий» стрибок вона отримала оцінку 57,50 бала. Українка лише на 0,49 бала випередила двох представниць Китаю, які набрали однакову суму, а також на п'ять балів — бронзову призерку першого дня змагань, співвітчизницю Анастасію Гасюк. Зазначимо, що для Попович це перша у кар'єрі нагорода на етапах Кубка Європи. Й одразу найвища.

Поступилися італійцям у спарингу

Футбол. Контрольний матч молодіжних збірних U-21. Реджо-ді-Калабрія (Італія). Стадіон «Оресте Граніло». 27 березня. **Італія — Україна. 3:1. Голи:** Ловато, 19, Кашук, 68, Коломбо, 72, 82.

Італія: Тураті, Околі, Ловато, Пірола, Белланова (П'єроцці, 77), Річі, Удоджі, Фаджолі, Бове (Фаббіан, 77), Канчельєрі (Орістаніо, 69), Коломбо (Мулаттєрі, 89).

Україна: Нещерет, Лях, Таловров, Батагов, Вівчаренко, Михайленко (Очеретько, 69), Бражко, Кришків, Кашук (Хлань, 69), Сікан (Кухаревич, 77), В'юнник (Назаренко, 77).

Збірна України веде підготовку до участі влітку у фінальному турнірі Євро-2023. До програми збору були включені і два контрольні поєдинки. За три дні до цього українці в Туреччині, виявивши характер, обіграли міцну команду Данії — 3:2.

І в добромому гуморі вирушили до Італії на спаринг із місцевими однолітками. Але ті зіпсували настрій нашим хлопцям.

Слід сказати, що цей матч відрізнявся від попереднього. І викликав підвищений інтерес, бо зустрічалися учасники майбутнього Євро U-21.

Господарі на нинішній момент краще підготовлені до європейської першості. Вони захопили ініціативу, володіли нею протягом першого тайму. І рахунок відкрили.

А от після перерви наші гру вирівняли. Ім навіть вдалося встановити рівновагу. Відзначився Кашук, який влучно пробив, увійшовши до карного майданчика.

Цей епізод мав позитивно вплинути на подальший перебіг боротьби. Але незабаром господарі знову вийшли вперед, а потім збільшили перевагу. Дубль на свій рахунок записав Коломбо.

За нашу молодіжку на Євро мають право зіграти футболісти першої національної команди — Трубін, Мудрик, Забарний, Бондаренко, Судаков. Але, на жаль, інтереси цих колективів перетинаються. Європершість U-21 розпочнеться 21 червня, а у головної команди 16 і 19 червня відбудуться матчі кваліфікації Євро-2024 проти Північної Македонії та Мальти. Втім, у цій ситуації, либонь, є якась мудре рішення...

Піготував Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.

ФРОНТ

У ніч на 28 березня росіяни здійснили чергову атаку іранськими дронами по території України. Як повідомляє Генштаб ЗСУ, противник здійів 15 ударних БПЛА типу «Шахед-136». 14 з них знищено нашими захисниками. Більшість — на Київщині. У штабі наголошують: ймовірність завдання подальших ракетних та авіаційних атак з боку країни-терориста залишається високою.

Своєю чергою очільниця Об'єднаного координаційного прес-центру ОК «Південь» Наталія Гуменюк розповіла, що російські війська планують більше використовувати авіацію, ніж морські ракетноосії.

«Іхні атаки минулої доби протирадіолокаційними ракетами Х-31 по Херсонщині свідчать про те, що вони планують і далі застосовувати авіацію і дуже бояться нашої протиповітряної оборони. Більше ставка наразі на авіацію, ніж на морські ракетноосії. Зокрема, на Херсонщині, в районі Берислава, ворог активізував використання авіації і керованих авіаційних бомб. Двічі за минулу добу такі атаки були здійснені, до речі, є результати роботи нашої ППО — ми їх можемо збивати», — зазначила Гуменюк.

Пізно ввечері понеділка путінська армія завда-

ла ракетного удару по Краматорську Донецької області, внаслідок чого пошкоджено інфраструктуру міста. А у вівторок скинула на Білопілья на Сумщині керовану авіабомбу...

Тим часом тривають запеклі бої за Донбас. Атаки ворога навколо Бахмута були відбиті. Проте противник намагається просочуватися до центру міста. Військовий експерт Сергій Згурець вважає, що зарано робити прогнози, що штурми росіян Бахмута досягли своєї кульмінації, як то стверджують окремі міжнародні аналітичні структури. Напередодні у МОУ повідомили: командував сухопутних військ генерал-полковник Олександр Сирський вкотре відвідав найгарячіші точки на Бахмутському напрямку. За словами Сирського, зараз там триває найінтенсивніша фаза

боїв. Ситуація залишається стабільно складною. Противник зазнає втрат у людському ресурсі, озброєння та військової техніці. Проте про-

довжує вести наступальні дії. Сирський зауважив, що оборона Бахмута зумовлена військовою необхідністю. Також він додав, що військово-полі-

тичне керівництво країни розраховує всі варіанти розвитку подій та буде адекватно діяти щодо ситуації, яка складається.

Ольга ВІТЕР.

МАЛЮНОК ДНЯ

Гній у поле відвезеш — більше соняха збереш.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Виставку, заплановану на 24 лютого минулого року, відкрили тільки тепер

У Києві, на Контрактовій площі, з кінця березня до кінця квітня працюватиме вулична банерна виставка «(Не)знана Леся Українка: повернення». Її співорганізатори — Український інститут національної пам'яті та Музей видатних діячів української культури Лесі Українки, Миколи Лисенка, Панаса Саксаганського, Михайла Старицького — планували презентувати експозицію ще торік, до 150-ліття видатної української поетеси і громадської діячки — 24 лютого 2022-го. На заваді стало повномасштабне вторгнення рашистів.

Автори виставки наголошують: «Постать Лесі Українки ми відкриваємо та (пере)прочитуємо заново. Поступово відходять стереотипи, що роками навіювалися радянською пропагандою, починаючи від потрактування її походження, самоідентифікації, поглядів і переконань, інтерпретації творчості».

Виставковий проект УІНП стане джерелом цікавих відомостей про національну поетесу, драматурга і перекладачку. Зокрема про те, що Леся Українка, яка народилася 25 лютого 1871 року в родині дійсного статського радника, мецената, члена «Старої громади» Петра Косача та письменниці Ольги Драгоманової-Косач (Олени Пчілки) походила зі шляхти. Її батько — із заможного українсько-козацького шляхетства, яке мало власний герб і після ліквідації Гетьманщини отримало права російського дворянства, а мати — з роду Драгоманових, що

належав до козацької старшини.

Спочатку дівчинка навчалася за програмою матері, яка принципово до 5 класу вчила своїх дітей вдома українською, боя-

чись, аби російська школа їх не зіпсувала. Пізніше вчителі приходили до Лесі додому, бо через туберкульоз кісток, діагностований у десятирічному віці, вона тривалий час була прикута до ліжка.

Читати навчилася у 4 роки, у 5 почала писати драматичні твори, у 9 майстерно вишивала. У 9 років під враженням від засудження тітки Елі, батькової сестри, на заслання до Сибіру за участь у замаху на шефа жандармів Дрентельна написала перший вірш «На-

дзя». У 12 переклала Гоголівські «Вечори на хуторі біля Диканьки».

Леся досконало вивчила з десяток мов — німецьку, англійську, італійську, польську, болгарську, грецьку, латину, французьку, якою володіла краще, ніж російською, тож перекладала Байрона, Шекспіра, Гейне, Гюґо, Гомера. У 19 років для сестер написала підручник «Стародавня історія східних народів». Леся була надзвичайно талановитою і працездатною — свою «Лісову пісню» написала за 12 днів, а поему «Одержима» — за одну ніч.

Поетеса могла стати першою в Україні жінкою-композитором, мала абсолютний слух і хист до музики. У 5 років почала грати на роялі і написала власну музичну п'єсу. Вона знала більш як 500 народних пісень, а знайомство з її чоловіком Климентом Квіткою почалося з пропозиції записати ці пісні.

Леся прекрасно малювала, брала уроки у Київській рисувальній школі Олександра Мурашка. Її називали першою жінкою-мариністкою в українському мистецтві. На жаль, збереглася лише одна її картина, написана олійними фарбами.

Виставка розповідає і про те, що аристократич-

на родина Косачів усіляко підкреслювала свою українськість. Уся сім'я розмовляла українською, діти носили народні строї. Коли у Києві початку ХХ ст. після вбивства Олександра II почався період реакції, на всю столицю залишилося тільки три такі родини — Лисенків, Старичків і Косачів. А у 1903 році, на відкритті у Полтаві пам'ятника Івану Котляревському, де зібралися видатні письменники і діячі, мати Лесі — Олена Пчілка — проігнорувала заборону влади виступати українською і звернулася до присутніх рідною мовою.

«Леся Українка, як і вся її родина, — приклад служіння Україні, — каже киянка Оксана Панченко — завітала на виставку — Приклад для усіх нас, для тих, хто боронить Батьківщину на фронті і працює на Перегороді в тилу. Було б добре, аби виставку відвідало якомога більше людей. Це так важливо знати, що ти належиш до нації, яка народила таку геніальну Людину, як Леся».

Контрактова площа не вперше стає просвітницьким центром. У січні, до Дня Соборності України, тут було відкрито банерну виставку «Сучасне військо крізь призму минулого». А 24 лютого, у роковини широкомасштабного вторгнення рашистів в Україну, — експозицію «Люті: грані незламності».

Світлана ЧОРНА.

Фото Наталії СЛОБОЖАНІНОЇ.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Тетяна УВЕРОВА.

В.о. головного редактора Сергій ДЕМСЬКИЙ.

► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
► Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
► Рукописів не повертаємо.
► Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
► При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
► Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідомство про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка).
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2023 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 40 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 35 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 80 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 40000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф»,
04073 м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14,
тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 89571

Видаєць —
Державне підприємство
«Редакція газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Петра Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
відділ реклами — 453-44-56 (факс);

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний

reklama1@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Сайт — www.golos.com.ua

